

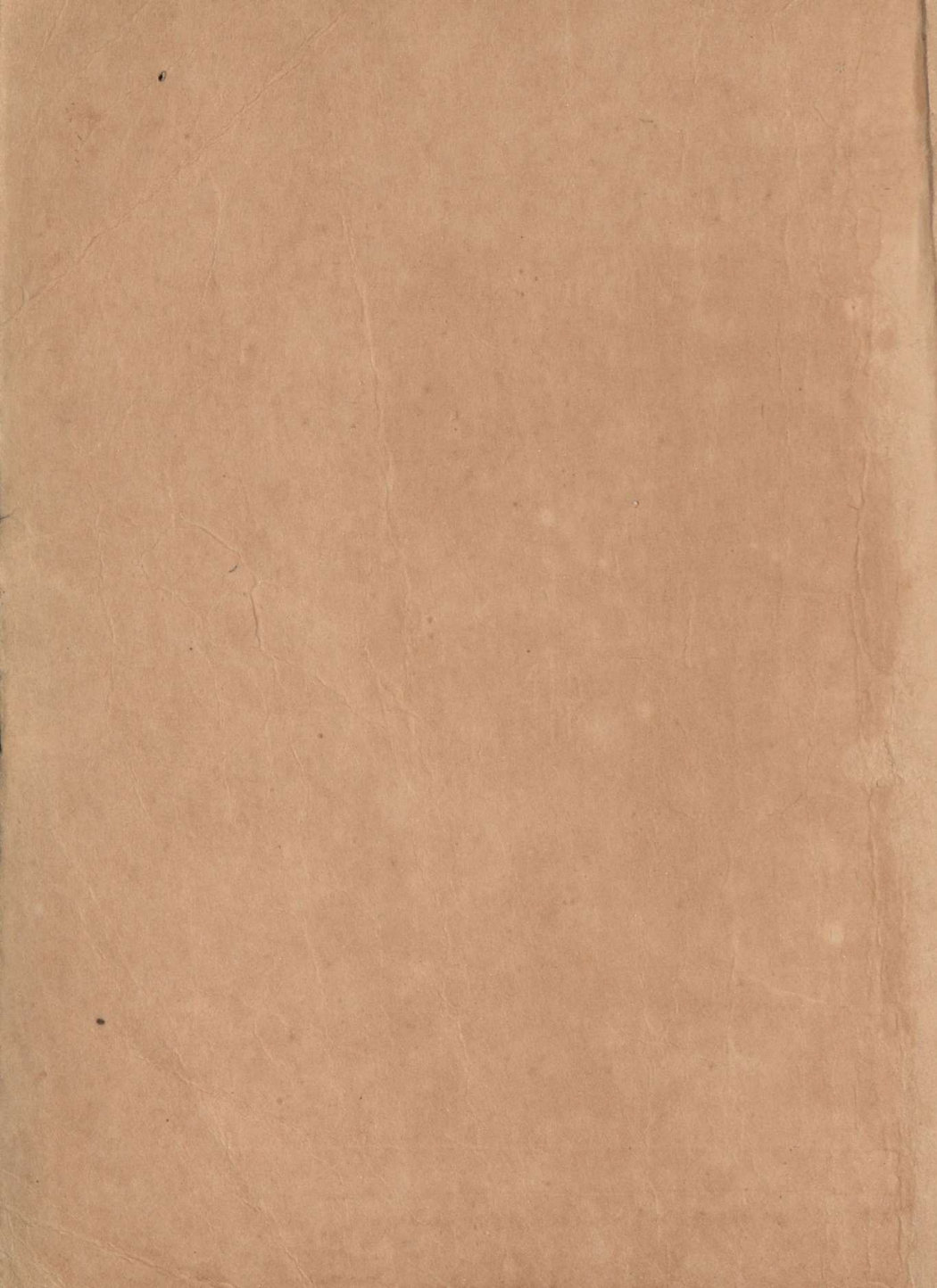

ബാലസാഹിത്യ ഗ്രന്ഥാവലി

സി. പി. രാമൻ

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, കേരളം

ബാലസാഹിത്യം

സി. വി. രാമൻ

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, കേരളം.

വിഷയവിവരം

1	ഒരു ഭാരതരത്നം	1
2	അച്ഛനമ്മമാർ	4
3	ഒരു കൊച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ	5
4	കലാശാലയിൽ	9
5	ഒരു കനത്ത അടി	14
6	വാതിൽ തുറന്നു	17
7	വിവാഹം	20
8	സക്കാരദ്യോഗം	22
9	കോളേജ് പ്രഫസർ	33
10	പ്രഫസർദ്യോഗത്തിനുശേഷം	37
11	രാമൻ ഒരു ഗവേഷകൻ	38
12	ലോകശാസ്ത്രജ്ഞൻ	42
13	രാമൻ ഒരു പ്രസംഗകൻ	45
14	രാമൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ	47
15	ഓക്കേണ്ട വർഷങ്ങളും കാര്യങ്ങളും	49

ആമുഖം

നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയിൽ ബാലസാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കുറവാണ്. ആ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനായി സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് നടത്തുന്ന പ്രഥമ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഈ ബാല സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ. മൂന്നു മുതൽ എട്ടുവരെ സ്റ്റാൻഡാർഡുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇവ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ജീവ ചരിത്രകഥകളാണ് ഇവയിലെ ഉള്ളടക്കം. വളരെ ദൂതഗതിയിൽ തയ്യാർ ചെയ്യേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഗുണത്തിലും കാഴ്ചയിലും വേണ്ടത്ര ഉത്തമങ്ങളാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

അദ്ധ്യാപന പരിപാടിയും ഭാഷാസ്വഭാവവുമുള്ള പത്തു അദ്ധ്യാപകർ ഏകദേശം നാലാഴ്ചക്കാലം കഠിനമായി അദ്ധ്യാപനിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടത്. അദ്ധ്യാപകർക്കുവേണ്ട ബാലസാഹിത്യകൃതികൾ രചിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിശീലനരംഗമായും ഈ രചനാപയം പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വായനയിലുള്ള താല്പര്യം വളർത്തുവാനും ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മഹാനാടകങ്ങളെ ജീവതകഥ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബാലമനസ്സുകളിൽ സദാസ്ഥഭാവങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ട സൂചിപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഡയറക്ടർ,
സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ,
തിരുവനന്തപുരം.

ബാലസാഹിത്യരചനാലയം

1966

- 1 അരവിന്ദാക്ഷൻ ഉണ്ണിത്താൻ വി. ആർ.
- 2 ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ എൻ.
- 3 കുശ്ലൻ വേമ്പനി
- 4 പ്രഭാകരൻ വി
- 5 രാഘവക്കുറുപ്പ് എം. കെ.
- 6 രാമകൃഷ്ണൻനായർ എം. കെ.
- 7 സുധാകരൻ പി. ജി.
- 8 തോമസ്സ് കെ. കെ.
- 9 ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ കെ. പി.
- 10 വാസുദേവൻ നമ്പ്യാതിരി എൻ.

സി. വി. രാമൻ

1 “ഒരു ഭാരതരത്നം”

“താൻ ഈ ക്ലാസിൽതന്നെയാണോ പഠിക്കുന്നത്?”

“അതെ, സാർ”

“ത.മിക്കെന്തു പ്രായമുണ്ട്?”

“പതിമൂന്നു വയസ്സ്”

“ഏതു കോളേജിലാണ് ഇൻറർമീഡിയറ്റിനു പഠിച്ചത്?”

“വോറട്ടേരിൽ”

“തന്റെ പേരെന്താണ്?”

“സി. വി. രാമൻ”

മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസി കോളേജിലെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഡിഗ്രി പരീക്ഷാ പരീക്ഷാർത്ഥി. ഐ. ക്ലാസിൽ പഠിക്കുവാൻ ചെന്ന ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയും തമ്മിൽ ക്ലാസിൽവെച്ചു നടന്ന സംഭാഷണമാണിത്. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ പണ്ഡിതനും കുട്ടികൾക്കേറ്റം പ്രിയമുള്ളവനുമായ ശ്രീ. ഈ. എച്ച്. എലിയട്ടാണ് ഈ അദ്ധ്യാപകൻ. ലോക പ്രസിദ്ധമായ ‘നോബൽ’ സമ്മാനം നേടി നമ്മുടെ ഭാരതത്തിന് ലോകശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ പേരും പെരുമയും നേടിക്കൊടുത്ത സർ. സി. വി. രാമനാണ് ഈ കൊച്ചുകുട്ടി. കൗമാരത്തിലേക്കു കാലുനുകമാതും ചെയ്തിരുന്ന രാമൻ വളരെ മെലിഞ്ഞിരുന്നു. മാത്രമല്ല പ്രായത്തിനതക്ക പൊക്കവും ആ കുട്ടിക്കില്ലായിരുന്നു. പതിമൂന്നു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി ബി. ഐ. ക്ലാസിൽ പഠിക്കുവാൻ ചെല്ലുക അനും ഇനും പതിവില്ല. താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളിൽ എവ്വെയോ പഠിക്കുവാൻ വന്ന ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി ക്ലാസുമാറിക്കയറിയിരുന്നതായിരിക്കുമെന്നാണ് അദ്ധ്യാപകൻ ആദ്യം കരുതിയത്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ക്ലാസിൽ പരസ്യ

മായി ഇത്തരം ഒരു സംഭാഷണത്തിന് അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങിയത്. ഏതായാലും ഈ സംഭവം രാമനെ ആ കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപകരുടെയും കുട്ടികളുടെയും ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധനാക്കി. ബുദ്ധിമാനായ രാമൻ എല്ലാവരുടെയും സംസാരവിഷയമായി. ആ കൊച്ചുമിട്ടുക്കനെ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു. അദ്ധ്യാപകരെല്ലാം അയാളുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. രാമൻ ഭാവിയിൽ വലിയവനാകും എന്നു ചിലർ അന്നേ പറഞ്ഞു. അവരുടെ വാക്കു ഫലിച്ചു.

1930-ൽ ശാസ്ത്രത്തിനുള്ള 'നോബൽ' സമ്മാനം രാമൻ നേടി. അതോടെ അദ്ദേഹം ലോകപ്രസിദ്ധനായി. ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലുവെച്ച് പല ശാസ്ത്രസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. അവിടെയെല്ലാം ഭാരതത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തു. ആ സദസ്സുകളിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക ശാസ്ത്രീയ ലേഖനങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. ആ ലേഖനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ വലിയവനാക്കി.

ഒരു കാര്യം തുറന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇന്നു തീരെ കുറവാണ്. യൂറോപ്യന്മാർ കാര്യം കിഴങ്ങും തീന്ന് കാടുകളിൽകൂടി അലഞ്ഞുനടന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലത്തും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വിമാനങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതായി പുരാണങ്ങൾ പറയുന്നു. രാവണൻ സീതയെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയത് വിമാനത്തിലാണല്ലോ. ഇതിൽനിന്നും പണ്ട് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ശാസ്ത്രം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അന്നു സമത്വരായ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. കാലം കടന്നുപോയി. കഥയാകെ മാറി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇവിടെ ഭരിച്ചു. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി. അതോടെ ശാസ്ത്രത്തിലുള്ള നമ്മുടെ താല്പര്യം കുറഞ്ഞു. ഭാരതീയർ അലസരായി. അങ്ങനെ നാം അധഃപതിച്ചുതുടങ്ങി. ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രമായപ്പോൾ ശാസ്ത്രപഠനത്തിനു വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം പരീക്ഷണശാലകൾ ഉണ്ട്. ആർക്കും ഏതു പരീക്ഷണവും നടത്താം. നമ്മുടെ ഈ ശാസ്ത്രീയമായ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിന് കാരണക്കാരായ പല മഹാനാമങ്ങളുണ്ട്; അവരിൽ പ്രധാനിയാണ് സർ. സി. വി. രാമൻ.

രാമൻ ശാസ്ത്രരംഗത്തേക്കു കടന്നുവന്ന ആ കാലത്തെപ്പറ്റി നാം ഒന്നോർക്കണം. അന്നു പരീക്ഷണശാലകൾ വളരെ കുറവായിരുന്നു. ഉപകരണങ്ങൾ നന്നായിരുന്നില്ല. സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസം പോലും പ്രചരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഉയർന്നിലയിൽ ശാസ്ത്രം പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. രാമൻ ശാസ്ത്രം പഠിച്ചത് ജീവികുമാരൻവേണ്ടി ഒരു ഉദ്യോഗം കിട്ടണമെന്നാഗ്രഹിച്ചിട്ടു. തനിക്കു കിട്ടിയ അറിവുവെച്ച് പുതിയ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. അങ്ങനെ ലോകത്തിനു നന്മവരുത്തുവാനാണ് ആ മഹാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. ഈ ആഗ്രഹമാണ് ലോകശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിരയിലേക്കു രാമനെ ഉയർത്തിയത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ഇന്ന് ഭാരതത്തിൽ ഒരു വിലയേറിയ രത്നമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്.

1954 ൽ സർ. സി. വി. രാമൻ 'ഭാരതരത്നം' എന്ന ബഹുമതിനൽകി, ഇന്ത്യയുടെ പ്രസിഡൻറ് അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. ഇതു വരെ ഈ ബഹുമതി കീട്ടിയിട്ടുള്ളത് ജവഹർലാൽ നെഹ്രു, രാജേന്ദ്രപ്രസാദ് തുടങ്ങി ആറോ ഏഴോ മഹാന്മാർക്കു മാത്രമാണ്.

ഈ 'ഭാരതരത്നം'ത്തെ നമുക്കൊന്നു പരിചയപ്പെടാം. നമ്മുടെ അയൽ സംസ്ഥാനമായ മൈസൂറിൽ ബാംഗ്ലൂർ എന്നൊരു പട്ടണമുണ്ട്. അവിടെ 'രാമൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്' എന്നൊരു ഗവേഷണശാലയുണ്ട്. അവിടെ ചെന്നാൽ എൺപതിനോടടുത്ത ആ ശാസ്ത്രജ്ഞനെ കാണാം. ആറടിയിൽ കുറയാത്ത പൊക്കം, ചുവക്കത്തിനു തക്കവണ്ണം, വിസ്താരമേറിയ നെറ്റി, നെറ്റിയിൽ ചെറിയ ചുളി വുകൾ, നീണ്ടു നില്ക്കുമുള്ള കണ്ണുകൾ, തല മുഴുവൻ മൂടുന്ന ഒരു തലപ്പാവ്"-ഈ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാമുള്ള ഒരു എൺപതുകാരനെ കണ്ടാൽ, അതാണ് സർ. സി. വി. രാമൻ. അദ്ദേഹമാണ് ആ ഗവേഷണശാലയുടെ സ്ഥാപകനും ഉടമസ്ഥനും; അദ്ദേഹംതന്നെയാണ് പ്രസിദ്ധമായ 'നോബൽ' സമ്മാനം നേടിയ "ഭാരതരത്നം-സർ. സി. വി. രാമൻ."

2. അച്ഛനമ്മമാർ

രാമന്റെ മുത്തച്ഛനാരെല്ലാം കൃഷിക്കാരായിരുന്നു. അവർ കൃഷിക്കാരായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ചെറിയ ജനികളുമായിരുന്നു. അവർ ഒരു കായ്ത്തിൽമാത്രം മറ്റു ജനികളെപ്പോലായിരുന്നില്ല. വല്ലവരും കൃഷിചെയ്തു തന്നെ പാട്ടുപ്പണവും വാങ്ങി അവർ മടിയ നാരായി കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവരെല്ലാം നന്നായി ജോലിചെയ്തു നവരായിരുന്നു.

ആ കുടുംബത്തിൽ ആദ്യമായി കൃഷിപ്പണിവിട്ട് മറ്റൊരു ജോലി സ്വീകരിച്ച ആൾ രാമന്റെ പിതാവായ ചന്ദ്രശേഖരൻ ആണ്. അദ്ദേഹം ഒരു ഡ്രാഫ്റ്റ് മാനായിരുന്നു. തന്റെ കാരണവനായ ഒരു പൊലീസ് ഏതു കഠിന ശ്രമവും ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവനായിരുന്നു ചന്ദ്രശേഖരൻ. സ്കൂൾ ഫൈനൽക്കാരായിരുന്ന ഈ അഡ്വക്കേറ്റ് പകൻ തന്നെയാണ് പഠിച്ച് ബി. എ. ജയിച്ചു. അന്നു ബി. എ. ക്ലാസ് കോളേജിൽ പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം കോളേജ് ഡ്രാഫ്റ്റ് മാനായി. ആ പരിശ്രമശീലമാണ് രാമനിലേക്കു പകർന്നത്. ചന്ദ്രശേഖരൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പുത്രനും. ആ കുടുംബക്കാർ പൊതുവിൽ സംഗീതത്തിൽ സമർത്ഥരായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധ സംഗീതവിദ്വാനായിരുന്ന ശ്രീ. വൈദ്യനാഥയുടെ കുടുംബമാണ് അത്. അതിനാൽ ചന്ദ്രശേഖരൻ പല പുത്രനായ രാമനും ഒന്നുപോലെ സംഗീതത്തിൽ സാമർത്ഥ്യം നേടി. ഇവയാണ് അച്ഛന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയ നേട്ടങ്ങൾ.

ഇനി അമ്മയുടെ കുടുംബം എങ്ങനെയുള്ളതെന്ന് നോക്കാം. രാമന്റെ അമ്മ 'പാവ്തിയമ്മാൾ' എന്ന മഹതിയാണ്. പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒരു കുടുംബമാണ് പാവ്തിയമ്മാളിന്റേത്. വിദ്യാലയമായിരുന്നു ആ കുടുംബത്തിനു പ്രധാനം. എല്ലാ ധനത്തെക്കാളും അവർ വിദ്യയ്ക്കു പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചു. വിദ്യ സമ്പാദിക്കുന്നതിന് ഏതു ക്ലേശവും സഹിക്കുവാൻ അവർ ഒരുക്കമുള്ളവരായിരുന്നു. പാവ്തി

യമ്മാളിന്റെ പിതാവുതന്നെ ദിവസവും പതിനഞ്ചുമെൽവീതം നടന്നാണ് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിച്ചിരുന്നത്. പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സ്ഥിച്ചപ്പോൾ എത്ര വലുത്! ഈ ഉത്സാഹശീലം അച്ഛനിൽനിന്നും മകളിലേക്കും മകളിൽനിന്നും രാമനിലേക്കും പകർന്നു.

ചന്ദ്രശേഖരയ്യരുടെയും പാവ്തിയമ്മാളിന്റെയും മകനായി സി. വി. രാമൻ 1888 നവംബർമാസം ഏഴാംതീയതി തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ ജനിച്ചു. രാമൻ ജനിച്ചു് അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ചന്ദ്രശേഖരയ്യർ വിശാഖപട്ടണത്തിലുള്ള വോറട്ടൻ കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ജോലിയിൽനിന്നു വിരമിച്ചു. അതോടെ അയാൾ കുടുംബസമിതം വിശാഖപട്ടണത്തിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കി.

3. ഒരു കൊച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ

‘ചില കുട്ടികൾ ആരായിത്തീരുമെന്ന് അവരുടെ ചെറുപ്പ കാലം വിളിച്ചു പറയും,’ മഹാനായ ബുദ്ധൻ തന്റെ ചെറുപ്രായത്തിൽ കണ്ണുമാർച്ച ജപിച്ചുകഴിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പിന്നാലത്തു് ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു തപസ്സു ചെയ്തില്ലേ? പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ സർ തോമസ് ആൽവാ എഡിസൺ തന്റെ ഇളം പ്രായത്തിൽ പല വികൃതികളും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം കുറെ കോഴിമുട്ട അടവച്ചിട്ടു് പീടകോഴിക്കു പകരം ആ മുട്ടയുടെ മീതെ അടയിരുന്നവനെ. താൻ അടയിരുന്നാൽ കോഴിമുട്ട വിരിയുമോ എന്നയാൾ പരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതു് എഡിസൺ ‘പിന്നാലത്തു്’ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീരുമെന്നതിന്റെ മുന്നോടി സംഭവമായി കണക്കാക്കിക്കൂടെ? രാമന്റെ ബാല്യത്തിലും ഇതുപോലുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ദിവസം രാമൻ തന്റെ അച്ഛന്റെ അടുക്കൽ ഏതാനും സാധനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ശാറും പിടിച്ചു.

“എന്തിനാണ് നിനക്കു്, ഈ സാധനങ്ങളെല്ലാം?” അച്ഛൻ ചോദിച്ചു.

“എനിക്ക് ഒരു ഡൈനാമോ ഉണ്ടാക്കണം” മകൻ പറഞ്ഞു.

“നീനക്ക് ഇപ്പോൾ പത്തു വയസ്സുപോലും തികഞ്ഞിട്ടില്ല. നീ ഡൈനാമോയും മറ്റും ഉണ്ടാക്കേണ്ട.” അച്ഛൻ മകനെ തടഞ്ഞു. മകൻ വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. ആ കരച്ചിൽ കേട്ട് പിതാവിന്റെ മനസ്സുലിഞ്ഞു. അന്നു വൈകുന്നതിനു മുമ്പ് ആ സാധനങ്ങൾ അച്ഛൻ വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. താൻ ആഗ്രഹിച്ച സാധനങ്ങൾ കിട്ടിയപ്പോൾ മകൻ പുഞ്ചിരിയ്ക്കുക. ആ കണ്ണുകളിൽ പ്രകാശം പരന്നു. “നീ ഡൈനാമോ ഉണ്ടാക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ എന്നെക്കൂടി കാണിക്കണം” പിതാവ് ആ വശ്യപ്പെട്ടു. മകൻ സമ്മതിച്ചു. പിറേറ ദിവസം രാവിലെ തന്നെ മകൻ ഡൈനാമോ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉഷ്ണം ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ച് അയാൾ തന്റെ ശ്രമം തുടർന്നു. പരീക്ഷണം തന്നെ പരീക്ഷണം. സന്ധ്യയോടുകൂടി പരീക്ഷണം വിജയിച്ചു. രാമൻ തുളിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ ഡൈനാമോ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അയാൾ കണ്ടു. അച്ഛൻ സന്ധ്യയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ രാമൻ പടിവാതില്ക്കൽ ചെന്ന് എതിരേറ്റു. അച്ഛന്റെ വലതു കൈ പിടിച്ചുകൊണ്ട് രാമൻ ഓടുകയാണ്. അച്ഛൻ ചോദിച്ചു: “എന്താണു കാര്യം?” രാമൻ ഉത്തരമൊന്നും പറയാതെ അച്ഛനെ പിടിച്ചു വലിച്ചു ഡൈനാമോയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. അച്ഛൻ ആ ഡൈനാമോ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അതുശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണോ എന്നു പരീശോധിച്ചു. അച്ഛൻ സന്തോഷമായി. മകന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ‘ഇനിയും നീനക്ക് ഡൈനാമോ ഉണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ സാധനങ്ങൾ ഞാൻ വാങ്ങിത്തരാം’ എന്നു ചന്ദ്രശേഖരൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ മകൻ പഠിച്ചു പഠിച്ചു മിടുക്കനാകണം, എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം മകന്റെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു. മകൻ സന്തോഷംകൊണ്ടു രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞു.

തന്റെ മകൻമാരിൽ ഒരു ശാസ്ത്രഗവേഷകൻ ആയിത്തീരുമെന്ന് ഈ സംഭവംകൊണ്ട് ചന്ദ്രശേഖരൻ ഉറപ്പിച്ചു. മകന്റെ ശാസ്ത്രതാല്പര്യത്തെ അദ്ദേഹം കഴിയുന്നത്ര പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട്

- 1 വിദ്യാർത്ഥി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണം
- 2 ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണങ്ങളും മറ്റും നടത്തുന്നവൻ

പഠിക്കുന്ന കോളേജിനോടു ചേർന്നു പഠിക്കുകയായിരുന്നു രാമൻ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചത്. താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളിലെ പാഠങ്ങളെല്ലാം ആ കട്ടി വീട്ടിൽ വെച്ചു പഠിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ രാമനെ ചെറിയ പ്രായത്തിൽ തന്നെ ഉയർന്ന ക്ലാസിലാക്കി. അതുകൊണ്ട് തീരെ ചെറുപ്രായത്തിലേ രാമൻ ഉയർന്ന പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ്, സയൻസ് എന്നീ വിഷയങ്ങളിലായിരുന്നു രാമൻ കൂടുതൽ തല്പര്യം. കാര്യങ്ങൾ നേരം വെട്ടും മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് അയാൾക്കു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാതെ വന്നാൽ രാമൻ, അദ്ധ്യാപകന്റെ അടുക്കൽ വീണ്ടും വീണ്ടും, ചോദിക്കും, പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകുന്നതുവരെ ചോദിക്കും. അവർ പറയുന്നതുചെവിതോർത്തുകേൾക്കും. കേൾക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കും. പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു കാര്യങ്ങൾ പരീക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കും. വീണ്ടും സംശയം വന്നാൽ അറിയാവുന്നവരോടു ചോദിക്കും. ഇതായിരുന്നു രാമന്റെ പഠനരീതി. ഈ രീതി അദ്ധ്യാപകരെ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചു. 'രാമൻ വലിയവനാകും' എന്ന് ചില അദ്ധ്യാപകർ അന്നേപറഞ്ഞു. അവർ ചെറുതെ പറഞ്ഞതല്ല. ഇത്ര സമർത്ഥനായ ഒരു കട്ടിയെ അവർ അതിനു മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ല. സയൻസിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലെ മുഴുവൻ സയൻസും രാമനറിയാമായിരുന്നു. മറ്റു കട്ടികൾ തങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന സംശയങ്ങൾ രാമനോടു ചോദിക്കും. രാമൻ അപ്പഴപ്പോൾ ആ സംശയങ്ങൾ തീർത്തുകൊടുക്കും. രാമൻ സയൻസ് വെറുതെ മനഃപാഠം പഠിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അയാൾ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ കൂട്ടിയങ്ങനെ പഠിച്ചത്. കിട്ടുന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ആ കട്ടി അന്ന് വായിച്ചു തീർക്കുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ സയൻസിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചുവന്ന രാമനിൽ പെട്ടെന്നു് ഒരു മാറ്റമുണ്ടായി. സയൻസിലുള്ള അയാളുടെ താല്പര്യം കുറയുകയും പകരം മതത്തിലും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും താല്പര്യം കൂടുകയും ചെയ്തു. രാമനെ പെട്ടെന്നു മതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടത് "ആനീബസൻറു" എന്ന യൂറോപ്യൻ സ്ത്രീയാണ്. 'ആനീബസൻറു' നമ്മുടെ ദേശീയ സമരത്തിൽ സാരമായ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തെ മാതൃഭൂമിയായി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ മഹതീയെ 'ഇൻഡ്യയുടെ വളർത്തുപുത്രി'

എന്നാണു വിളിച്ചുപോന്നത്. ജനകൊണ്ട് ഹിന്ദുവല്ലെങ്കിലും ആനി ബസൻറു് ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി നന്നായിപഠിച്ചു. ആമതത്തെപ്പറ്റി അവർ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രസംഗിച്ചു. ആ പ്രസംഗമണ് രാമനെ മതത്തിലേക്കു കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ചത്. രാമായണം, ഭാരതം മുതലായ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ അയാൾ നന്നായി പഠിച്ചു. ഇവ രാമന്റെ മനസ്സിൽ നന്നായി പതിഞ്ഞു. ഈ പഠനം രാമൻ പിന്നീടു് വളരെയേറെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. * 'ഉതിർന്നുപോയവരിൽ'യേക്കുറിച്ച് രേക്കിൽ നടന്ന ഉപന്യാസമത്സരത്തിൽ രാമൻ പങ്കെടുത്തു. അതിൽ അയാൾ ഒന്നാംസ്ഥാനം നേടി. നേരത്തെ രാമായണവും ഭാരതവും മറ്റും നന്നായി പഠിച്ചിരുന്നതിനാലാണ് ഇതു സാധിച്ചത്. രാമായണവും മഹാഭാരതവും മറ്റും നന്നായി പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്കല്ലാതെ ഇത്തരം നല്ല ഉപന്യാസം എഴുതാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു പരിശോധകർ പറഞ്ഞു. വളരെ നല്ല ഉപന്യാസമെന്ന് അവർ അതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ മതത്തിലുള്ള ഈ താല്പര്യം രാമനിൽ അധികകാലം നീണ്ടുനിന്നില്ല. പെട്ടെന്ന് അയാൾ ശാസ്ത്രത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. ജനവാസനയെ അധികകാലം അടക്കി നിർത്തുവാൻ ആ രാജ്യം സാധ്യമല്ലല്ലോ. രാമൻ വീണ്ടും ശാസ്ത്രവിതരയിൽ മുഴുകി. കോളേജു് ക്ലാസുകളിൽ പഠിക്കുന്നവർക്കു രാജ്യം വായിക്കാറില്ലാത്ത ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ രാമൻ ഫൈസ്കൂളിൽ വെച്ചുതന്നെ പഠിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ കഠിനശ്രമം രാമനെ പെട്ടെന്നു രോഗിയാക്കി. ആ രോഗമൂലം രാമൻ മരിച്ചുപോകുമോ എന്നുപോലും ആളുകൾ സംശയിച്ചു. ഈ ശപരായിനമെന്നേ പറയേണ്ടു. രാമൻ രക്ഷപെട്ടു. രോഗക്കിടക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്താൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ കിടക്കയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്ക്കുവാൻ അടുത്തിരുന്ന അപ്പൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അപ്പോൾ അപ്പനെക്കൊണ്ട് രാമൻ ആ പരീക്ഷണം ചെയ്യിച്ചു. അപ്പൻ നടത്തിയ പരീക്ഷണം, വിജയിച്ചുവെന്നു രാമനു തൃപ്തിയായി. ഒരു നല്ല മകനും മകനുചേർന്നു അപ്പനും!

സുഖക്കേടുമൂലം വളരെ ദിവസങ്ങൾ സ്കൂളിൽ പോകാതിരുന്നിട്ടും രാമൻ ആ വർഷത്തെ മെട്രിക്ജലേഷൻ പരീക്ഷയ്ക്കുചേർന്നു.

* രാമായണം ഭാരതം തുടങ്ങിയ പുരാണകഥകൾ അടങ്ങിയ കവിത

നമ്മുടെ എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയ്ക്കു തുല്യമാണ് ആ പരീക്ഷ. അതിൽ രാമൻ ജയിച്ചു. അടുത്തവർഷം അവിടെത്തന്നെ പഠിച്ച് രാമൻ ഇന്റർമീഡിയറ്റ് പരീക്ഷ ജയിച്ചു. നല്ല മാർക്ക് വാങ്ങിയാണ് ആ പരീക്ഷയിൽ അദ്ദേഹം ജയിച്ചത്.

4. 'കലാശാലയിൽ'

രാമൻ ബി. എ. യ്ക്കു പഠിക്കുവാൻ മദ്രാസിലേക്കു പോയി. അവിടുത്തെ പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ രാമൻ ചേർന്നു. ഇന്നു പ്രസിഡൻസിയായ പല കലാകാരന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരും ആ കോളജിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ്. ആ കോളജിലെ അദ്ധ്യാപകർ രാമനെ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചു. അവരെല്ലാം തങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ പണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. രാമൻ അദ്ധ്യാപകരെയും ആകർഷിച്ചു! 'വളരെ മിടുക്കനായ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി' എന്നാണ് അവർ രാമനെ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപകനായ 'എഡ്വിട്ട്' ക്ലാസിക്സ്-ൽ രാമനുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണം ആ കോളേജിലെങ്ങും പ്രസിദ്ധമായി. കോളജിലെ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും രാമൻ ഒരു സംസാരവിഷയമായി. അവരെല്ലാം ആ കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെ പുകഴ്ത്തി. നീണ്ടു വീടൻ കുഞ്ഞുളം വിശാലമായ നെറിയും ആ കുട്ടിയുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായി അവർ കരുതി.

കോളേജിൽ ചേർന്നപ്പോൾ, ഏതു വിഷയമാണ് പ്രധാനമായി തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമേ രാമനില്ലായിരുന്നു. കോളേജിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയം പ്രധാനമായി പഠിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. രാമൻ തന്നിക്കേററവും ഇഷ്ടമുള്ള ഉജ്ജ്വലതന്ത്രം (ഫിസിക്സ്) പ്രധാനവിഷയമായി എടുക്കുന്നതിനു നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അന്നത്തെ രീതിയിൽ ചരിത്രം പ്രധാന വിഷയമായി എടുക്കുകയാണ് പലരും ചെയ്തത്. കാരണം മത്സരപരീക്ഷകൾക്കു ചേർന്ന ജയിക്കുവാൻ ചരിത്രമാണ് കൂടുതൽ സഹായിക്കുന്നത്. രാമനും ചരിത്രത്തെന്നെ പ്രധാന

നവീഷയമായി പഠിക്കണമെന്നാണ് രാമൻ ബന്ധുക്കൾ ആഗ്രഹിച്ചത്. ഒരിക്കൽ മാനുനായ ഒരു ബന്ധു രാമനോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:-

“നീ ഒരു നല്ല സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായി കാണണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ ഇന്നുവരെ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉയന്ന ഉദ്യോഗം കിട്ടണമെങ്കിൽ മത്സരപരീക്ഷകളിൽ ഉയർന്നിലയിൽ ജയിക്കണം. അതിനു് അധികം സഹായിക്കുന്നത് ചരിത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ബി. എ. യും ചരിത്രം പ്രധാനവിഷയമായി എടുക്കുവാൻ നീ ശ്രദ്ധിക്കണം”

ഈ വാക്കുകൾ രാമൻ മുളിക്കേൾക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തത്. തനിക്കേറാൻ ബഹുമാനമുള്ള ഒരു ബന്ധുവാണ് തന്നോടുപദേശിച്ചത്. അതിനാൽ അയാൾ മറുത്തൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ തനിക്കേറാൻ ഇപ്പോഴുള്ള ശാസ്ത്രത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ട് പകരം ചരിത്രം എടുക്കാൻ അയാളുടെ മനസ്സ് അനവദിച്ചില്ല. അയാൾ ശാസ്ത്രത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്തുവന്നാലും ഈ തീരുമാനത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറുന്നതല്ല എന്ന ഉറച്ച നിലപാടു് കണ്ട ബന്ധുക്കൾ രാമനെ പിന്നീടുപദേശിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല.

കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തും രാമൻ തന്റെ പഠിത്തത്തിൽ വലിയ സമർത്ഥനായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ. രാമൻ പലപ്പോഴും അദ്ധ്യാപകരുടെ മുറിയിൽ ചെന്നിരുന്ന് അവരോടു സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കും. രാമനോടുള്ള വാത്സല്യം മൂലം ചില അദ്ധ്യാപകർ രാമനു് ചില സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചു. എല്ലാ പീരൂഡുകളിലും അയാൾ ക്ലാസിൽത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നില്ലെന്നും കോളേജ് ലൈബ്രറിയിൽ പോയിരുന്നു പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. തനിക്കു കിട്ടിയ സപാതന്ത്ര്യം അയാൾ വേണ്ടവിധം ഉപയോഗിച്ചു. കിട്ടിയ സമയമെല്ലാം വായനയ്ക്കും പരീക്ഷണത്തിനുമായി അയാൾ ചെലവഴിച്ചു.

ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിനുതക്ക പ്രതിഫലം കിട്ടുമെന്നറച്ചുകൊണ്ട് രാമൻ നന്നായി പഠിച്ചു. അയാൾ

ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്ക് ഒന്നാംക്ലാസിൽ ജയിച്ചു. ആ പരീക്ഷയ്ക്ക് ഒന്നാംക്ലാസ് ഒരാൾക്കേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു രാമനായിരുന്നതാണു്. ആ വർഷത്തെ സർവ്വകലാശാലാമെഡലുകളിൽ രണ്ടെണ്ണം രാമനു ലഭിച്ചു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു മെഡലുകൾ കേന്ദ്രീകൃത കിട്ടുക സാധാരണമല്ല.

ബി. എ. ജയിച്ചശേഷം രാമൻ ആ കോളജിൽതന്നെ ചേർന്നു്. എം. എ. യ്ക്കു പഠിച്ചു. എം. എ. യുടെയും പ്രധാനവിഷയം ഉയർത്തുതന്നു് തന്നെയായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ കിട്ടാവുന്നതാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു പഠിക്കുവാൻ ഈ സമയം രാമൻ ഉപയോഗിച്ചു. എം. എ. യ്ക്കു പഠിച്ചപ്പോഴും അദ്ധ്യാപകർ രാമൻ വളരെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തനിക്കു കിട്ടിയ സ്വാതന്ത്ര്യമെല്ലാം തന്റെ പഠനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണു് അയാൾ ഉപയോഗിച്ചതു്. ഈ കാലത്തു് കണക്കുശാസ്ത്രത്തിലെ പല മികച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളും രാമൻ പഠിച്ചു തീർത്തു. അതോടൊപ്പം തനിക്കാവശ്യമുള്ള മറ്റു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും അയാൾ പഠിച്ചു. ഉയർത്തുതന്നിൽ രാമൻ ആഴ്ചമറിയ പഠിപ്പു സമ്പാദിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിലാണു് രാമനിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമായ ശാസ്ത്രവിജ്ഞ വളർന്നു വന്നതു്. ഇതിനു കാരണമായി ഒരു പ്രത്യേക സംഭവമുണ്ടായി. രാമൻ ത്രീകോണാകൃതിയിലുള്ള ഒരു സ്ഫടികക്കുട്ട ഉപയോഗിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേക പരീക്ഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾസാധാരണമായി കാണാത്ത ഒരു പ്രത്യേകപ്രകാശം ആസ്ഫടികക്കുട്ടയിൽ കൂടി കണ്ടു. ആ പ്രകാശത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ കാരണത്തെപ്പറ്റിയും രാമൻ പല പുസ്തകങ്ങളിലും അന്വേഷിച്ചു. എങ്ങനെയെന്നും വിവരം കിട്ടിയില്ല. വീണ്ടും വീണ്ടും പരീക്ഷണം നടത്തിനോക്കി. അപ്പോഴെല്ലാം ആ പ്രകാശം കണ്ടു ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു് ഒടുവിൽ ഒരു പ്രത്യേക പ്രകാശത്തിന്റെ കാരണം അയാൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ കാരണത്തെക്കുറിച്ചും രാമൻ ഒരു നീണ്ട ലേഖനമെഴുതി. പരിശോധിച്ചു കിട്ടുവാൻവേണ്ടി രാമൻ ആ ലേഖനം പ്രഫസറെ ഏല്പിച്ചു. വളരെയേറെ ജോലിത്തീരക്കുള്ള പ്രഫസർ ആ ലേഖനം വായിച്ചു നോ

കക്കയോ തിരുത്തിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. രാമനാകട്ടെ പ്രഹസൻ, തന്റെ ലേഖനം ഇന്നതരം നാളെതരം എന്നോർത്തു ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒടുവിൽ അയാൾ ക്ഷമയുടെ നെല്ലിപ്പലകവരെ എത്തി. തന്റെ ലേഖനം ഒന്നുകൂടി മാറി എഴുതണമെന്നുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞത് രാമൻ തന്റെ ലേഖനം പ്രഹസനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രഹസൻ ലേഖനം തിരിച്ചുകൊടുത്തു. രാമനാകട്ടെ ഉടൻതന്നെ ആ ലേഖനം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മാസികയ്ക്കായി അയച്ചുകൊടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അവർ ആ ലേഖനം അതേപടി തങ്ങളുടെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അവരുടെ നോട്ടത്തിൽ അത് ഒരു നല്ല ലേഖനമായിരുന്നു.

താൻ അയച്ചു കൊടുത്ത ലേഖനം മാസികയിൽ ആദ്യമായി അച്ചടിച്ചുകളഞ്ഞപ്പോൾ രാമനാണായ സന്തോഷം വിവരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അയാൾ ആനന്ദം കൊണ്ട് മതിമറന്നു. ആദ്യത്തെ ലേഖനം നമ്മുടെ പേരിനോടു ചേർത്ത് അച്ചടിച്ചു കാണുമ്പോൾ ആരാണ് ആനന്ദിക്കാത്തത്? വിശേഷിച്ചും ഒരു വിദേശമാസികയിലാണെങ്കിൽ?

അല്ല അഭിമാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ രാമൻ പ്രഹസനെ സമീപിച്ചു. അയാൾ പതിവിലധികം സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. രാമന്റെ സന്തോഷത്തിന്റെ കാരണം പ്രഹസൻ ചോദിച്ചു. ഒന്നു പറയാതെ രാമൻ തന്റെ കൈയിലിരുന്ന മാസിക പ്രഹസനെ ഏല്പിച്ചു. പ്രഹസൻ പേജുകൾ മറിച്ചു. പല പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും ലേഖനങ്ങൾ ആ മാസികയിലുണ്ട്. ലേഖനങ്ങളുടെ പേരുകളും എഴുത്തുകാരുടെ പേരുകളും നോക്കിനോക്കിച്ചെന്നപ്പോൾ ഒരു ലേഖനത്തോടു ചേർത്ത് 'സി. വി. രാമൻ' എന്ന് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രഹസൻ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ആദ്യം അല്ല അമ്പരന്നു. ലേഖനം എന്തിനെക്കുറിച്ചെന്നു പ്രഹസൻ നോക്കി. അപ്പോഴാണ് തിരുത്തിക്കിട്ടുവാൻ രാമൻ തന്നെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന ലേഖനം തന്നെയാണെന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായത്. പ്രഹസൻ അല്ല ഇളിഭ്യനായി.

'സാറിനോട് തിരിച്ചുവാങ്ങിയ ലേഖനം ഞാൻ ഈ മാസികക്കാക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു.' രാമനാണ് ആദ്യം സംഭാഷണം തുടങ്ങിയത്. 'കൊള്ളാം' പ്രഹസൻ രാമനെ അഭിനന്ദിച്ചു.

‘അവർ അത് അതേപടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി’ രാമൻ അല്ല അഭിമാനത്തോടെയാണു പറഞ്ഞത്.

“വളരെ നന്നു”, ഇനിയും ഇതുപോലുള്ള നല്ല ലേഖനങ്ങൾ ധാരാളം എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. മിടുക്കൻ. അന്നു് ആ ലേഖനം വായിച്ചുനോക്കി തിരുത്തിത്തരാത്തതിൽ വിഷമമുണ്ടോ?” പ്രഫസറുടെ വാക്കുകളായിരുന്നു ഇവ.

“ഇല്ല സാർ, സാറിനു സമയമില്ലാഞ്ഞിട്ടായിരുന്നുവെന്നു നിക്കറിയാം” രാമൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകനോടു വിട്ടുവാങ്ങി. പ്രഫസർ ‘ജോൺസ്’ എന്ന ആ ശാസ്ത്രാദ്ധ്യാപകൻ രാമനിൽ വളർന്നുവരുന്ന ഒരു നല്ല ശാസ്ത്രജ്ഞനെ അന്നു കണ്ടു. അതിൽ അദ്ദേഹം അഭിമാനിച്ചു. ഒരു ശിഷ്യന്റെ ഉയർച്ചയിൽ ഏതെങ്കിലും ആഹ്ലാസം അഭിമാനിക്കാത്തതു്!

അധികം താമസിയാതെ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. ‘അപ്പറാവു’ എന്ന പേരുള്ള ഒരു കൂട്ടുകാരൻ രാമനുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പറാവു പ്രകാശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. അയാൾക്കു് ഒരു സംശയം തോന്നി. തനിക്കുണ്ടായ സംശയത്തെപ്പറ്റി ‘റാവു’ രാമനോടും പ്രഫസറോടും പറഞ്ഞു. പ്രഫസർക്കും രാമനും ആ സംശയം തീർക്കുവാൻ അപ്പോൾ കഴിഞ്ഞില്ല. ‘പിന്നീട് പറയാം’ എന്നു പറഞ്ഞു് പ്രഫസർ ഒഴിഞ്ഞുവരി. സമയക്കുറവുമൂലം അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി പിന്നീടു് ചിന്തിച്ചതേ ഇല്ല. രാമനാകട്ടെ റാവുവിനുണ്ടായ സംശയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. ചിന്തിച്ചു് ചിന്തിച്ചു് അയാൾ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിച്ചു. തന്റെ ഉത്തരം രാമൻ റാവുവിനേയും പ്രൊഫസറേയും ധരിപ്പിച്ചു. പ്രൊഫസർ, രാമന്റെ ഉത്തരം ശരിയെന്നു സമ്മതിച്ചു. ഇവിടെ പ്രഫസർ തോററിടത്തു് രാമൻ ജയിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയ റാവു തന്റെ കൂട്ടുകാരനെ കൂടുതൽ ബഹുമാനിച്ചുതുടങ്ങി.

ഈ സംശയത്തെയും അതിന്റെ ഉത്തരത്തെയും വിവരിക്കുന്ന ഒരു ലേഖനം വീണ്ടും രാമൻ എഴുതി. അതു് രാമന്റെ രണ്ടാമ

ത്തെ ശാസ്ത്രീയ ലേഖനമായിരുന്നു. ഈ ലേഖനം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മറ്റൊരു മാസികയ്ക്കു കയറുകയുണ്ടായി. അന്ന് ഇൻഡ്യയിൽ ശാസ്ത്ര മാസികകൾ ഇല്ലായിരുന്നതിനാലാണ് അദ്ദേഹം ലേഖനങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മാസികകൾക്കയച്ചത്. തന്റെ രണ്ടാമത്തെ ലേഖനവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുകണ്ടു രാമൻ സന്തോഷിച്ചു. ഇതോടെ ലേഖനമെഴുതുവാനുള്ള തന്റേടം രാമനിൽ വേരൂന്നി. പിന്നീട് തുടർച്ചയായി രാമൻ പല ലേഖനങ്ങളുമെഴുതി. അവയെല്ലാം മാസികകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഭാവിയിൽ രാമൻ ഒന്നാംകിടയിലുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീരുമെന്ന് ആ ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചവരെല്ലാം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങനെ ലേഖനമെഴുത്തിലും പരീക്ഷണങ്ങളിലും രാമൻ തുടർച്ചയായി ഏർപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇതൊന്നും അയാളുടെ പഠനത്തെ ബാധിച്ചില്ല. മറിച്ച് സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പരീക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി രാമൻ പാഠങ്ങളെല്ലാം താല്പര്യത്തോടെ പഠിച്ചു. ഒന്നും വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല. ആദ്യം പഠിത്തം പിന്നെ ഗേവേഷണം ഇതായിരുന്നു രാമന്റെ അപ്പോഴത്തെ നില.

തന്റെ പതിനെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ രാമൻ എം. എ. പരീക്ഷയ്ക്ക് എഴുതി. ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ഫലംതന്നെ കിട്ടി. രാമൻ ആ പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാംക്ലാസിൽ ഒന്നാമനായിട്ടു ജയിച്ചു. ഇതോടെ രാമൻ തന്റെ കലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിച്ചു.

5. 'ഒരു കുന്നത്തു അടി'

എം. എ. പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാംക്ലാസിൽ ജയിച്ച രാമനെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അയച്ച് കൂടുതൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അയാളുടെ അദ്ധ്യാപകർ ആഗ്രഹിച്ചു. ശാസ്ത്രാധ്യാപകനായിരുന്ന ഡാക്ടർ ജോൺസിനായിരുന്നു ഇതിൽ കൂടുതൽ താൽപര്യം. തട്ടനപ്പേ തങ്കത്തിന്റെ മറററിയു? ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന ജോൺസിനു മാത്രമേ രാമനിൽ വളർന്നുവരുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞാന കാണാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

അതിനാൽ സക്കാരിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി രാമനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ജോൺസ് പൂർത്തിയാക്കി. രാമൻ ഈ ജാഗ്രം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ സന്തോഷമുണ്ടായി. രാമൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോകാൻ അധികം ആഗ്രഹിച്ചു.

മനുഷ്യർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടക്കുവാനില്ല. ഈശ്വരനിശ്ചയമേ നടക്കുകയുള്ളൂ. രാമൻ യൂറോപ്പിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയായി. എന്നാൽ നിലവിലുള്ള നിയമമനുസരിച്ച് ഫോറോയനുകൂടി നടക്കേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ ഫോറോയന സാധാരണരീതിയിൽ ഒരു വടക്കുമാത്രമാണ്. എത്ര വലിയ സുഖക്കേടുള്ളവനും ഡാക്ടർമാർ ചിലപ്പോൾ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കാറുണ്ട്. രാമനെ ഫോറോയനായി തള്ളിക്കളയുമെന്ന് ആരും കരുതിയില്ല. കാരണം രാമനിൽ ജാഗ്രങ്ങളൊന്നും കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസം ഫോറോയനായി രാമൻ ഡാക്ടറുടെ അടുത്തുചെന്നു. ഒരു യൂറോപ്യൻ ഡാക്ടറാണ് പരിശോധന നടത്തിയത്. ഡാക്ടർ പുണ്യമായ രീതിയിൽത്തന്നെ പരിശോധന നടത്തി. പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ഡാക്ടർ അല്പം ഗൗരവത്തോടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വലിയതണുപ്പുണ്ട്. ആ തണുപ്പു സമീകുവാനുള്ള കെൽപ്പ് നിന്റെ ശരീരത്തിനില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയാൽ നീ ചിലപ്പോൾ ജീവനോടെ തിരിച്ചുവരികയില്ല. അല്പനമുമാരുടെ അടുക്കൽ കിടന്നു മുറിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് നിനക്കുഗ്രഹമില്ലേ? ഏതായാലും ഈ യാത്രയ്ക്കു ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല.”

ഈ വാക്കുകൾ രാമനെ തെളിച്ചു. അയാൾക്ക് ഇതൊരു കനത്ത അടിയായിരുന്നു. രാമന്റെ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം ഇതോടെ തകർന്നുവീണു. അയാൾ വിളറിയ മുഖത്തോടെ ഡാക്ടറുടെ മുറിയിൽ നിന്നിറങ്ങി. നേരെ ജോൺസന്റെ അടുക്കലേക്കാണ് രാമൻ പോയത്.

അപ്പോൾ ജോൺസ് രാമനെ യൂറോപ്പിലയയ്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പലതും ചിന്തിച്ചു കഴിയുകയായിരുന്നു. “ഇന്നു രാമൻ ഡാക്ടറുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടും. ഈ ആഴ്ചയിൽത്തന്നെ അയാളെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കണം. രാമൻ ലണ്ടനിൽ ചെന്നാൽ താമസി കേണ്ട സ്ഥലം ഏതാണു്? ഏതു ലൈബ്രറിയാണു് അയാൾക്കു കൂടുതൽ ഉപകാരപ്പെടുന്നതു്?” എന്നൊക്കെയായിരുന്നിരിക്കണം ജോൺസിന്റെ അപ്പോഴത്തെ ചിന്ത.

രാമൻ ദൂരെയെന്നും നടന്നു് അടുത്തടുത്തു വരുന്നതു് ജോൺസ് കണ്ടു. രാമന്റെ മുഖം കണ്ടപ്പോഴെ എന്തോ പന്തികേടുണ്ടെന്നു ജോൺസ് തീരുമാനിച്ചു.

“ഡോക്ടറുടെ അടുക്കൽ പോയില്ലേ? സർട്ടിഫിക്കറ്റു് കിട്ടിയോ?” ജോൺസ് ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല സാർ, ഡാക്ടർ സമ്മതിച്ചില്ല.” രാമൻ സങ്കടത്തോടെ പറഞ്ഞു. ജോൺസ് ആകെ വിഷമിച്ചു. രാമൻ, ഡാക്ടർ പറഞ്ഞ വിവരമെല്ലാം ജോൺസിനെ ധരിപ്പിച്ചു.

“ശരിയാണു്, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വലിയ തണുപ്പുണ്ടു്. ശരീര സ്ഥിതി മോശമാണെങ്കിൽ പോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല എല്ലാം ദൈവം നന്മയ്ക്കായി ചെയ്യുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞു ജോൺസ് രാമനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഇതു പറയുമ്പോഴും ജോൺസിന്റെ ഹൃദയം നിറന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഹൃദയഭാവന മൂലമുള്ളതൊക്കെ വീണ്ടും പറഞ്ഞു. “മിസ്റ്റർ രാമൻ, താൻ വിഷമിക്കേണ്ട. ഇപ്പോൾ തനിക്ക് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോകുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ സാരമില്ല. ദൈവം അനുവദിച്ചാൽ പിന്നീടു പോകാം. പഠിച്ചതൊന്നും മറക്കാതിരുന്നാൽ മതി. ദൈവം തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും” തുരുവിന്റെ ഇതുവാക്കുകൾ രാമൻ കേൾക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. അയാൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. “ഒട്ടും വിഷമിക്കേണ്ട.” എന്നു പറഞ്ഞു ജോൺസ് തന്റെ ശിഷ്യന്റെ തോളിൽ തടവിയിട്ട് അയാളെ യാത്രയാക്കി. രാമൻ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ തുരുവിനോടു് വിടവാങ്ങി.

“ഭേദപരിശോധനയിൽ രാമൻ തളപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്കു യൂറോപ്പിൽ പോകുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല.” എന്ന വാത്ത് ജോൺസ് പറഞ്ഞു. മറുഭാഗപകരം അറിഞ്ഞു. അവരെല്ലാം “പാവം രാമൻ! അയാളുടെ ഭാഗ്യഭോഷം!” എന്നു പറഞ്ഞു. സഹതപിച്ചു. ഈ വാത്ത് അഭയാപകരെ മാത്രമല്ല രാമന്റെ ബന്ധുക്കളെയും ദേവനിപ്പിച്ചു. “ഇനി രാമൻ എന്തുചെയ്യും!” അവർ പരസ്പരം ചോദിച്ചുതുടങ്ങി. ഇടറിയ തൊണ്ടയോടെയാണ് അവർ ചോദിച്ചത്. പക്ഷേ, ആർക്കും ആ ചോദ്യത്തിനത്തരം കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. രാമൻ ഒരു വക്കീലോ അഭയാപകനോ ആകുമെന്നു ചിലർ കരുതി. എന്നാൽ അതിലൊന്നിലും രാമന്റെ മനസ്സ് ചെന്നില്ല. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആകണമെന്നതു മാത്രമായിരുന്നു അയാളുടെ ആഗ്രഹം. യൂറോപ്പിൽ പോകാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ അയാൾ സങ്കടപ്പെട്ടു.

6. “വാതിൽ തുറന്നു.”

എന്തിനാണ് നമ്മൾ വിഷമിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നത്? ചില മാതാപിതാക്കൾ വസ്തുവിനോടു തങ്ങളുടെ കട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? ഇതിന്റെയെല്ലാം പ്രധാന ലക്ഷ്യം ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും പരീക്ഷ ജയിച്ചാൽ ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗം കിട്ടണമെന്നാണ് പലരുടെയും ആഗ്രഹം. നല്ല ഉദ്യോഗം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവർ വിഷമിക്കാറുണ്ട്.

രാമൻ അന്നത്തെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പരീക്ഷ ജയിച്ചു. ജയിച്ചതോ ഒന്നാംക്ലാസിൽ ഒന്നാമനായിട്ട്. ഉടനെ യൂറോപ്പിൽ പോയി വീണ്ടും പഠിക്കാമെന്ന് അയാൾ ആശിച്ചു. ആശങ്കകൾതകന്നുപോയി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി തിരിച്ചുവന്നാൽ ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗത്തിനു വിഷമിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. ഈ സത്യം രാമന് അറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഈശ്വരാനുഗ്രഹം എങ്ങനെ മാറും? ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗത്തിനുള്ള വാതിൽ അടഞ്ഞുപോയതിൽ അയാൾ സങ്കടപ്പെട്ടു. രാമന്റെ ബന്ധുക്കളെല്ലാം ഇതിൽ ദുഃഖിച്ചു. പക്ഷേ ഈ ദുഃഖം

അധികം നീണ്ടുനിന്നില്ല. ദൈവം മറ്റൊരു വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തു. നാം ഒരു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈശ്വരൻ മറ്റൊന്നു ചിന്തിക്കുന്നു.

ഉയർന്ന നിലയിലുള്ള സർക്കാരുദ്യോഗം കിട്ടുവാൻ ആ കാലത്തു് രണ്ടു വഴികളാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ഒന്ന്, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി പഠിച്ചു് ഏതെങ്കിലും ഉയർന്ന ബിരുദം നേടുക; രാമന്റെ ഭാഗ്യദോഷത്താൽ അതു സാധിക്കാതെ വന്നു. സർക്കാരിൽനിന്നും നടത്തുന്ന മത്സരപ്പരീക്ഷകൾക്കു ചേർന്നു് നല്ല നിലയിൽ ജയിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു മറ്റൊരു വഴി. ചരിത്രവും മറ്റും പ്രധാനവിഷയമായി പഠിച്ചവരാണ് ഇത്തരം മത്സരപ്പരീക്ഷകളിൽ കൂടുതൽ മാർക്കു വാങ്ങി ജയിക്കാറുള്ളതു്.

അന്നത്തെ സർക്കാർ ഒരു മത്സരപ്പരീക്ഷ നടത്തുവാൻ പോകുന്ന വിവരം രാമൻ അറിഞ്ഞു. 'ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനാകുവാൻ വഴിയെന്തു്?' എന്നുമാത്രം ചിന്തിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന രാമൻ ഈ പരീക്ഷയെപ്പറ്റി ആദ്യമൊന്നും ഗൗനിച്ചില്ല. എന്നാൽ ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതന്മാരും ഈ മത്സരപ്പരീക്ഷയിൽ ചേരുവാൻ രാമനെ നിർബന്ധിച്ചു. അതിനാൽ ഈ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ അയാൾ തീരുമാനിച്ചു.

എം. എ. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു് അധികം താമസിക്കാതെ ഒന്നു മത്സരപ്പരീക്ഷയ്ക്കും രാമനു പഠിക്കേണ്ടിവന്നു. എം. എ. യ്ക്കു പഠിച്ചു ക്ഷീണം തീരുമെന്നു് പുതിയ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ അയാൾ ഒരുങ്ങി. മത്സരപ്പരീക്ഷ, രാമനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. താൻ അധികം പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പല വിഷയങ്ങളും അയാൾക്കു നന്നായി പഠിക്കേണ്ടിവന്നു. ചരിത്രം, സംസ്കൃതം ധന്തതപശാസ്ത്രം മുതലായ വിഷയങ്ങളൊന്നും രാമനു് അധികം അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ആ വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം നല്ല അറിവുള്ളവർക്കു മാത്രമേ മത്സരപ്പരീക്ഷകളിൽ ജയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു. പരീക്ഷുവാൻ കഷ്ടിച്ചു് ഒരുമാസം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളു. ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം നന്നായി പഠിച്ചു് പരീക്ഷയ്ക്കു ചേർന്നു ജയിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് രാമൻ

ആദ്യം സംശയിച്ചു. ഏതായാലും ഒരു കഠിനശ്രമത്തെ നടത്തിനോക്കാം എന്നയാൾ തീരുമാനിച്ചു. ഇതിനു രാമനെ പ്രേരിപ്പിച്ച മറ്റൊരു കാരണമുണ്ട്.

എം. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു താൻ ഒന്നാമതായി ജയിച്ചുവെന്ന് രാമൻ നേരത്തെ അറിഞ്ഞു. പക്ഷേ താൻ ഒന്നാംക്ലാസിലാണ് ജയിച്ചതെന്ന് അയാൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കാരണം അന്നുവരെ മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും എം. എ. പരീക്ഷയ്ക്ക് രാമൻ ചേർന്നിരുന്ന വിഷയത്തിന് ആരും ഒന്നാംക്ലാസിൽ ജയിച്ചിട്ടില്ല.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒരു കമ്പിസന്ദേശവുമായി ഒരാൾ വീട്ടിൽ വന്നു. സർവ്വകലാശാലക്കാർ അയച്ചതാണ് കമ്പിയെന്നു രാമൻ മനസ്സിലാക്കി. കവർ തുറന്നു കമ്പി വായിച്ചപ്പോഴാണ് താൻ ഒന്നാംക്ലാസിലാണ് ജയിച്ചതെന്നു രാമൻ അറിഞ്ഞത്. ഒന്നാംക്ലാസിൽ ഒന്നാമതായി ജയിച്ചതിനുള്ള അഭിനന്ദനമായിരുന്നു കമ്പിയിൽ. ഓർത്തിരിക്കാത്ത ഈ വിഷയം രാമനെ അധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ആ സർവ്വകലാശാലയുടെ ചരിത്രത്തിൽ രാമൻ ചേർന്നിരുന്ന പരീക്ഷയ്ക്ക് ഇത്തരമൊരു വിജയം ആദ്യത്തേതാണ്. ഈ വിജയത്തിൽ രാമൻ അഭിമാനിച്ചു. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് അയാൾ അലസനായില്ല. രാമൻ മറ്റൊരു തീരുമാനമെടുത്തു. മറ്റാരും ഇതിനുമുമ്പ് സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വൻകാര്യം താൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ തനിക്കു ഒരിടത്തും തോൽക്കേണ്ടിവരികയില്ലെന്ന് അയാൾ വിചാരിച്ചു. ശ്രമിച്ചാൽ അടുത്തുവരുന്ന മത്സരപ്പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമനായിത്തന്നെ ജയിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് രാമനറച്ചു.

പരീക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി രാമൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. തനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വിഷയങ്ങൾ കേൾച്ചു പഠിച്ചു. ഉണലും ഉറക്കത്തിലും രാമൻ താല്പര്യം കുറഞ്ഞു. വായനയെന്ന വായന. കാണാതെ പഠിക്കുവാനുള്ളതെല്ലാം അപ്രകാരം പഠിച്ചു. ചിലതെല്ലാം ഏഴുതീയം പഠിച്ചു. പഠിച്ചു പഠിച്ചു രാമൻ ഒരു രോഗിയാകുമോ എന്നുപേലും വീട്ടുകാർ സംശയിച്ചു. ഒരുമാസക്കാലംകൊണ്ടു രാമന്റെ ശരീരം വളരെ ക്ഷീണിച്ചു. ഈ ബുദ്ധിമുട്ടെല്ലാം ഒരു സന്തോഷത്തിന്റെ

ആരംഭമാണ്. രാമൻ മത്സരപ്പരീക്ഷയ്ക്കുഴി. താൻ നന്നായിട്ട് എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. ആ വിശ്വാസം ശരിയായിരുന്നു. താമസിയാതെ പരീക്ഷാഫലം പുറത്തുവന്നു. ഒന്നാമതായി ജയിച്ചത് രാമൻതന്നെ. രാമനു തൃപ്തിയായി. ബന്ധുജനങ്ങൾ രാമന്റെ സാമർത്ഥ്യത്തിൽ അഭിമാനിച്ചു. ഇതോടെ ഒരു നല്ല സക്കാരുദ്യോഗത്തിനുള്ള വാതിൽ രാമനു തുറന്നു കിട്ടി.

7. “വിവാഹം”

ഇതുവരെ രാമൻ വിവാഹം ചെയ്തില്ല എന്നത് ആശ്ചര്യകരമാണ്. കാരണം ആ കാലത്ത് ശൈശവവിവാഹം അത്ര സാധാരമായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. അന്ന് പത്തുപന്ത്രണ്ടു വയസ്സാകുമ്പോഴേക്ക് ആൺകുട്ടികളും എട്ടുപത്തുവയസ്സാകുന്നതിനുമുമ്പ് പെൺകുട്ടികളും വിവാഹത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു കഴിയിരുന്നു. ആ പ്രായത്തിൽ രാമനും ചില കല്യാണാലോചനകൾ വന്നു. വിവാഹം പഠിത്തത്തിനു തടസ്സം ചെയ്യുമെന്നു കരുതി ആദ്യമാദ്യം വന്ന കല്യാണാലോചനകളെല്ലാം ചന്ദ്രശേഖരയ്യർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. സ്വന്തംകാലിൽ നില്ക്കാൻ ത്രാണി ഉണ്ടായിട്ടു മാത്രം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിലായിരുന്നു രാമനും കൂടുതൽ താല്പര്യം.

ഇന്നു രാമൻ എം. എ. ക്ക്കാരനാണ്. ഒരുനല്ല സക്കാരുദ്യോഗം പടിവാതില്ക്കൽ കാത്തുനില്ക്കുന്നു. രാമൻ വിവാഹത്തിന് ഒരുക്കമുള്ളവനാണ്. രാമനെക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന് പല അച്ഛനമ്മമാരും ആഗ്രഹിച്ചു. പല സ്ഥലത്തുനിന്നും ആലോചനകൾവന്നു. പക്ഷേ, അവയിലൊന്നും രാമനു ഇഷ്ടമായില്ല. സമ്പത്തുണ്ടെങ്കിൽ സൗന്ദര്യമില്ല. സൗന്ദര്യവും സമ്പത്തുമുണ്ടെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസമില്ല. വേണ്ടത്ര വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെങ്കിൽ സമ്പത്തൊട്ടുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഓരോ ആലോചനയ്ക്കും ഓരോ കഴിപ്പും കണ്ടു.

ഒടുവിൽ, രാമന്റെ മനസ്സിനിണങ്ങിയ ഒരാലോചന വന്നുവേണം. “സുന്ദരാംബാൾ” എന്നാണ് വധുവിന്റെ പേര്. പേരുപോലെതന്നെ അവൾ സുന്ദരിയാണ്. ആവശ്യത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസവും സ

മ്പത്തും ആ പെൺകുട്ടിക്കുണ്ട്. രാമൻ ഈ ആലോചനയിൽ തൃപ്തനായി. ചന്ദ്രശേഖരയ്യക്കും ആ പെൺകുട്ടിയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ, ആ വിവാഹത്തിന് ബന്ധുക്കൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. രാമനും സുന്ദരാബാളും ബ്രാഹ്മണസമുദായത്തിൽ പെട്ടവരാണെങ്കിലും രണ്ടു പേരും അതിലെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ടവരാണ്. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ ചെറിയ ചെറിയപിരിവുകൾ ഉണ്ട്. ഈ വിഭാഗക്കാർ തമ്മിൽ വിവാഹത്തിൽ ഏർപ്പെടാറില്ല. ഇന്നും ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു വലിയ മാറ്റമില്ല. അന്ന് ഇതൊട്ടും പതിവില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ വിവാഹത്തിന് ബന്ധുക്കളാലും സമ്മതിച്ചില്ല. അവർ പ്രധാനമായി ജാതിയുക്തവും നോക്കുന്നവരാണ്ല്ലോ. സുന്ദരാബാളിന്റെ അച്ഛൻ ഈ വിവാഹത്തിൽ ആദ്യം താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ബന്ധുക്കൾ എതിരാണ് എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ ഈ ആലോചന ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു. എന്നാൽ അമ്മ ഈ വിവാഹത്തെ നടത്തണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. കാരണം അമ്മമാർ പൊതുവിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ പെൺകുട്ടികളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ ധനികരായിരിക്കണമെന്നാണ്. നല്ല നിലയിലുള്ള ഒരു സർക്കാർ ഓദ്യോഗത്തിലേക്കു കാലൂന്നി നീല്ക്കുന്ന രാമനെ തന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവായിക്കിട്ടണമെന്ന് ആ അമ്മ ആഗ്രഹിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുവാനില്ല. ജാതിയുടെ പേരിലുള്ള മുളളുവേലികൾ പൊളിച്ചു മാറ്റണമെന്നും ഈ വിവാഹത്തെ നടത്തണമെന്നും ആ സ്ത്രീ ഭർത്താവിനോടു പറഞ്ഞു. ഭർത്താവ് ഒടുവിൽ ഭാര്യയുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വഴങ്ങി. സുന്ദരാബാളിനും ഈ വിവാഹത്തിൽ താല്പര്യമായിരുന്നു. പെൺകുട്ടികൾ അനേകപ്പിറക്കരുളെന്ന് വരന്റെ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ്. രാമൻ കാഴ്ചയിൽ സന്ദരനായിരുന്നു.

ബന്ധുക്കൾ എതിർത്തെങ്കിലും വിവാഹം നടന്നു. പഴമക്കാരായ ബന്ധുക്കളാലും ഇതിൽ സഹകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ പഴയ ആചാരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണം എന്ന ആശയക്കാരും ബന്ധുക്കളിലുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും വരന്റെയും വധുവിന്റെയും ആറുക്കാരെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരെല്ലാം സഹകരിച്ചാലും ഇല്ലെ

കിലും രാമനും സുന്ദരാംബാളും ഈ വിവാഹത്തിൽ തൃപ്തരായി. രാമന്റെ നോട്ടത്തിൽ തന്റെ ഭാര്യ സുന്ദരിയും നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവരും വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പന്നയുമാണ്. സുന്ദരാംബാൾ തന്റെ ഭർത്താവിനെ സുന്ദരനും സ്നേഹംനിറഞ്ഞവനുമായി കണ്ടു. സംഗീതവിദഗ്ദ്ധിയായിരുന്ന സുന്ദരാംബാളിനെ സംഗീതപ്രിയനായ രാമന് ഏറെ ഇഷ്ടമായി.

8. “സർക്കാരുദ്യോഗം”

ആദ്യം കല്പതയിൽ

വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. താമസിയാതെ രാമന്റെ ഭാഗ്യം തെളിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം തപാൽശിപായി റജിസ്റ്റർ ചെയ്ത നീളമുള്ള ഒരു കവറുമായി രാമന്റെ വീട്ടിൽവന്നു. രാമൻ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം മേൽവിലാസത്തിലുള്ള കവർ തന്റെ ജോലിക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് രാമൻ നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചു. കവർ പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ താൻ പ്രതീക്ഷിച്ച കാര്യം തന്നെ എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. തന്നെ കൽക്കട്ടയിൽ ‘ഡപ്യൂട്ടി അക്കൗണ്ടൻറ് ജനറലായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന വിവരം രാമൻ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു.

കൽക്കട്ടയ്ക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ പൂർത്തിയായി. രാമനും ഭാര്യ സുന്ദരാംബാളും ആദ്യം സുന്ദരാംബാളിന്റെ വീട്ടിൽച്ചെന്നു് അച്ഛനമ്മമാരോട് യാത്രാനുവാദം വാങ്ങി. തന്റെ മകളുടെ ഭാഗ്യത്തിൽ സുന്ദരാംബാളിന്റെ അമ്മയ്ക്കു സന്തോഷമുണ്ടായെങ്കിലും മകൾ ഇത്രയും പേരുകേണ്ടിവന്നതിൽ ആ അമ്മ അല്പം വേദനിക്കാതിരുന്നില്ല. അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് ഒന്നരണ്ടുതുള്ളി കണ്ണുനീർ അടൻവീണു. എന്നാൽ യാത്രാവസരത്തിൽ കരയുന്നതു് ഭംഗിയല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ആ മഹതി പെട്ടെന്നു കണ്ണുനീർ തുടച്ചുമാറി സന്തോഷത്തോടെ മകളെ യാത്രയാക്കി.

പിന്നീട് രാമൻ ഭാര്യയോടൊന്നിച്ചു് തന്റെ അച്ഛനമ്മമാരോടും ബന്ധുജനങ്ങളോടും വിടവാങ്ങി കൽക്കട്ടയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവർക്ക് ഏതാനും ദിവസത്തെ തീവണ്ടിയാത്ര ചെയ്തവേണം കൽക്കട്ടയിലെത്തുവാൻ. തനിക്കു വന്നുചേർന്ന ഭാഗ്യത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു്, ഈ ഭാഗ്യം തന്ന ഈശ്വരനെ ധ്യാനിച്ചു് സുന്ദരാംബാൾ രാമന്റെ അടുക്കൽ ഇരുന്നു. രാമന്റെ മുഖമാകട്ടെ ഒട്ടുംതന്നെ പ്രകാശിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനു കാരണമെന്തായിരിക്കാം? ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉയർന്ന ബിരുദം സമ്പാദിച്ച തനിക്കു് ശാസ്ത്രീയപ്രവർത്തനം നടത്താൻ സാധിക്കാതെ സർക്കാരുദ്യോഗത്തിന്റെ പിന്നാലെ പോകേണ്ടി വന്നല്ലോ എന്ന ചിന്തയായിരിക്കാം. രാമനെ ഈ അവസരത്തിൽ അലട്ടിയതു്. പക്ഷേ, ജീവിക്കണമെങ്കിൽ ഒരുദ്യോഗം കിട്ടിയേതീരൂ. പെട്ടെന്നു് രാമന്റെ ചിന്ത മററാരു വഴിക്കു തിരിഞ്ഞു. താൻ തീരെ ചെറുപ്പമാണു്. ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിലെ തനിക്കു് ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗം കിട്ടി. അതിൽ താൻ ഭാഗ്യവാനാണു്. അതു് ഈശ്വരന്റെ കരുണയാണു്. എന്നെല്ലാമോർത്തപ്പോൾ രാമന്റെ മുഖം പ്രസന്നമായി. ഇങ്ങനെ പലതരം ചിന്തകളിൽ മഴുകിയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് തമാശകൾ പറഞ്ഞും അവർ തീവണ്ടിയാത്രചെയ്തു. ഉടനും ഉറക്കവുമെല്ലാം വണ്ടിയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു.

അവർ കൽക്കട്ടയിലെത്തി. രാമൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആഫീസിലെ ജീവനക്കാർക്കു് ഇത്ര പ്രായം കുറഞ്ഞ മേലുദ്യോഗസ്ഥനെ കണ്ടപ്പോൾ ആദ്യം ആശ്ചര്യം തോന്നി. ക്രമേണ ഈ പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പെരുമാറ്റം അവരെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം കൃത്യമായി ജോലി ചെയ്തു തീർക്കുന്നതിൽ നിഷ്ഠവച്ചിരുന്നു. ആളുകളോടു് വളരെ മൃദാഭയോടും സ്നേഹത്തോടും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പെരുമാറി. പുതിയ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽ രാമൻ സന്തോഷിച്ചു. എങ്കിലും ഏതോ ഒരു ചിന്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ആ മുഖം വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തനിക്കേററം ഇഷ്ടപ്പെട്ട ശാസ്ത്രീയ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ എന്നോത്തു് അദ്ദേഹം അപ്പോഴും സങ്കടപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ആഫീസുജോലികഴിഞ്ഞു രാമൻ താമസസ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങുകയാണ്. വഴിക്ക് ഒരു ബോർഡു കണ്ടു. *ശാസ്ത്രപുരോഗതിക്കുള്ള ഇൻഡ്യൻ സമിതി എന്നാണ് അതിൽ എഴുതിയിരുന്നത്. ബോർഡു വായിച്ചു ഉടൻ വണ്ടി നിർത്തുവാൻ പറഞ്ഞിട്ട് രാമൻ വണ്ടിയിൽനിന്നു മാടി ഇറങ്ങി. താൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണോ എന്ന് രാമൻ ആദ്യം സംശയിച്ചു. കാരണം അത്തരമൊരു സമിതിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം കേട്ടിട്ടുപോലുമില്ലായിരുന്നു. ഏതായാലും രാമൻ പെട്ടെന്നു കെട്ടിടത്തിനുള്ളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു. അവിടെ ഒരു സമ്മേളനം നടക്കുകയായിരുന്നു. ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളാണ് അവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ടത്. വേഗത്തിൽ രാമൻ ഹാളിനുള്ളിലേക്കു കടന്നു. പിൻഭാഗത്തുള്ള ഒരു കസേരയിൽ അദ്ദേഹം ഇരുന്നു. പുതിയ വിരുന്നുകാരനെ സദസ്സിലുണ്ടായിരുന്നവർ ദൃക്ഷിച്ചുനോക്കി. പ്രസംഗങ്ങളും മറ്റും നടക്കുകയായിരുന്നതിനാൽ അവർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു രാമൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന പലരുമായും പരിചയപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ആ സമിതിയുടെ സെക്രട്ടറി. ആരെന്ന് പേരിട്ടിട്ട് സെക്രട്ടറിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി. അവർ തമ്മിൽ ഒരു സംഭാഷണം നടന്നു.

“താങ്കളാണോ ഈ സമിതിയുടെ സെക്രട്ടറി?” രാമനാണ് സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചത്.

“അതെ, താങ്കളാരാണ്?” സെക്രട്ടറി ചോദിച്ചു.

“ഇവിടെ ഇരുന്നിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗത്തിനു വന്നതാണ്. പേരു സി. വി. രാമൻ. ഇപ്പോൾ ഡപ്യൂട്ടി അക്കൗണ്ടൻ്റ് ജനറലാണ്. എന്റെ ഉദ്യോഗം അതാണെങ്കിലും എനിക്ക് ശാസ്ത്രത്തോടു അല്പം താല്പര്യമുണ്ട്. ഞാൻ ഉജ്ജ്വലതന്ത്രത്തിൽ എം. എ. ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സമിതിയെപ്പറ്റി സന്തോഷം തോന്നി ഇവിടെ വന്നുചേർന്നതാണ്. എനിക്ക് കൂടി ഇതിൽ അംഗമാകണമെന്നു

* ശാസ്ത്രീയമായ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇൻഡ്യാക്കൗണ്ടുടെ ഒരു സംഘം.

ഗ്രഹമുണ്ട്. നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ അംഗമായി
ചേരാം.” രാമൻ പറഞ്ഞു.

“സന്തോഷം; വളരെ സന്തോഷം; ശാസ്ത്രത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള
എല്ലാവരെയും ഞങ്ങൾ സ്വാഗതംചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു സെക്രട്ടറി
ഒരു ഫാറം രാമനെ ഏല്പിച്ചു. രാമൻ ഫാറം പൂരിപ്പിച്ച് ഒപ്പിട്ട്
കൊടുത്തു. അപ്പോൾത്തന്നെ രാമനെ ആ സമിതിയിൽ അംഗമായി
ചേർത്തു.

“താങ്കളുടെ പേരെന്താണ്? ഈ സമിതി ആരംഭിച്ചിട്ട്
എത്ര വർഷമായി?” രാമൻ വീണ്ടും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു.
സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു. “എന്റെ പേര് അമൃതലാൽസർക്കാർ എന്നാ
ണ്. 1870 ലാണ് ഈ സമിതി ആരംഭിച്ചത്. എന്റെ അച്ഛൻ
നായ മഹേന്ദ്രലാലാണ് ഇതിന്റെ സ്ഥാപകൻ. അദ്ദേഹം ശാസ്ത്ര
കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ താല്പര്യമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു. മരിക്കുന്നതുവ
രെ അദ്ദേഹം ഈ സമിതിയുടെ പ്രസിഡൻറായിരുന്നു. അദ്ദേഹം
മരിച്ചപ്പോൾ മുതൽ ശ്രീ. ആശുതോഷമുഖർജിയാണ് ഇതിന്റെ
പ്രസിഡൻറ്” “നിങ്ങൾക്കിവിടെ ഒരു നല്ല പരീക്ഷണശാലയു
ണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ചില പരീക്ഷണങ്ങൾക്കനുവദിക്കു
മോ?”—രാമൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു: “തീർച്ചയായും; ഞങ്ങൾക്കിവിടെ ഒരു
പരീക്ഷണശാലയുണ്ട്. ഉപകരണങ്ങൾ അത്രയേറെ ഇല്ലെങ്കിലും
സാമാന്യം നല്ല ഒരു പരീക്ഷണശാലയാണ് ഞങ്ങളുടേത്. നിങ്ങൾ
പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ സന്തോഷമേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ ആ
ളുകൾ ഇന്നു പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ താല്പര്യമുള്ളവരല്ല.
നമ്മുടെ ഭാരതം പണ്ട് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നാടായിരുന്നു. ഭാസ്ക
രാചാര്യൻ, ബ്രഹ്മഗുപ്തൻ എന്നിങ്ങനെ നമുക്കു എത്രയോ നല്ല ശാസ്ത്ര
ജ്ഞന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു നമുക്ക് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നന്നേ കുറ
വാണ്. ശാസ്ത്രത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള നമ്മുടെ ആളുകൾക്ക് പരീ
ക്ഷണങ്ങൾക്കും മറ്റും നല്ല സൗകര്യംകൊടുത്തു അവരെ ശാസ്ത്ര
ജ്ഞരാക്കുകയാണ് ഈ സമിതിയുടെ ലക്ഷ്യം. താങ്കൾക്കു ശാസ്ത്ര

ത്തീലും പരീക്ഷണങ്ങളിലും നല്ല താല്പര്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം.

സെക്രട്ടറിയുടെ ഈ വാക്കുകൾ രാമനെ വളരെയേറെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. “വളരെ ഉപകാരം; നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഈ ഉപകാരത്തിന് ഞാൻ എന്നും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കും. ഞാൻ ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ മറക്കുകയില്ല. നാളെ മുതൽ ദിവസവും വൈകുന്നേരം ഞാൻ വരാം.” എന്നു പറഞ്ഞു അവിടെനിന്നും യാത്രയായി. പിറ്റേ ദിവസം ഓഫീസ് സമയം കഴിഞ്ഞ ഉടൻ രാമൻ അങ്ങോട്ടാണ് പോയതു്. ചെന്ന ഉടൻതന്നെ സെക്രട്ടറിയോടു പറഞ്ഞിട്ടു് പരീക്ഷണശാലയിൽ കയറിയിരുന്നു് അദ്ദേഹം പരീക്ഷണങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. അന്നുമുതലാണ് രാമന്റെ ഹൃദയവേദന ശമിച്ചു തുടങ്ങിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് സന്തോഷംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. ജീവിക്കുവാൻ നല്ല ഉദ്യോഗമുണ്ടു്. പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ഒരു നല്ല പരീക്ഷണശാലയും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. രാമനു് പിന്നെ സന്തോഷിക്കുവാനെന്തുവേണം?

ഓഫീസ് ജോലിക്കുശേഷം കിട്ടിയ സമയം മുഴുവൻ രാമൻ പരീക്ഷണശാലയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചു. പലതിനെക്കുറിച്ചും പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. ആ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ പല പുതിയ അറിയും നേടി. തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളെയും അവയുടെ ഫലങ്ങളെയും കുറിച്ചു രാമൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ആ ലേഖനങ്ങളെല്ലാം ലോകശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു.

രാമൻ പരീക്ഷണങ്ങളിലും ലേഖനമെഴുത്തിലും തല്പരനായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു് ഓഫീസ് കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല. കൃത്യമായും കണിശമായും അദ്ദേഹം തന്റെ ഓഫീസ് കാര്യങ്ങൾ നടത്തിപ്പോന്നു. തന്റെ കീഴ്ജീവനക്കാരും ഭാഗിയായി ജോലി ചെയ്യണമെന്നും രാമനു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എപ്പോഴും ചിന്തകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന രാമൻ ഓഫീസിലെ മറ്റാളുകളോടു് അധികം സംസാരിക്കാറില്ലായിരു

ന്നു. അതിനാൽ അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ അല്പം ഗൗരവക്കാരനായി കരുതി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നല്ലവനാണ് എന്നകാൽപ്പത്തിൽ അവക്കാർക്കും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലായിരുന്നു.

റംഗൂണിൽ

സക്കാരുദ്ദോഗസ്ഥന്മാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം സാധാരണമാണ്. അവർക്ക് എന്നും ഒരു നാട്ടിൽത്തന്നെ ജോലി ചെയ്യുവാൻ തരപ്പെടാറില്ല. മൂന്നുവർഷം കൽക്കട്ടയിൽ ജോലി ചെയ്ത് രാമനെ റംഗൂണിലേക്കു സ്ഥലംമാറ്റി. ഈ സ്ഥലംമാറ്റം രാമൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതല്ല. രാമനെ സംബന്ധിച്ച് കൽക്കട്ട വളരെ നല്ല സ്ഥലമായിരുന്നു. പരീക്ഷണസൗകര്യം കൽക്കട്ടയിൽ ധാരാളം കിട്ടിയിരുന്നു. റംഗൂണിൽ ഈ സൗകര്യമൊന്നും കിട്ടുകയില്ലല്ലോ എന്നേത്തു് രാമൻ സങ്കടപ്പെട്ടു. എന്തെല്ലാമായാലും സ്ഥലം മാറിയേ തീരൂ. സക്കാരുത്തരവിനെ മാനിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മനസ്സിലാ മനസ്സോടെ അദ്ദേഹം കൽക്കട്ട വിട്ടുവാൻ തീർച്ചയാക്കി.

ശാസ്ത്രപുരോഗതിക്കുള്ള ഇൻഡ്യൻ സമിതി ഓഫീസിൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹം സെക്രട്ടറിയോടും മറ്റു സ്റ്റേഫിതന്മാരോടും യാത്രപറഞ്ഞു. മൂന്നു വർഷമായി തന്റെ പ്രവർത്തനസ്ഥലമായിരുന്ന പരീക്ഷണശാലയിലൂടെ അദ്ദേഹം ചുറ്റിനടന്നു. വിഷാദം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ അദ്ദേഹം ആ കെട്ടിടം വീട്ടു പുറത്തിറങ്ങി. പിന്നീട് ഓഫീസിൽചെന്ന് അവിടുത്തെ ജോലിക്കാരോട് അദ്ദേഹം വിടവാങ്ങി. താമസിയാതെ രാമൻ കുടുംബത്തോടൊന്നിച്ച് റംഗൂണിലേക്കുപോയി.

പുതിയ ജോലിസ്ഥലത്തു് രാമൻ ചുറ്റുമുക്കോടെ ജോലി ചെയ്തു. കൽക്കട്ടയിലെപ്പോലെ ഒരു പരീക്ഷണശാല കിട്ടുവാൻ എന്തെങ്കിലും സൗകര്യമുണ്ടോ എന്നു രാമൻ അന്വേഷിച്ചു. പക്ഷേ, പ്രയോജനം കിട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹം അല്പം നിരാശനായി. ഇതോടൊപ്പം ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നതിലുള്ള താല്പര്യം രാമനിൽ കൂടിക്കൂ

ടി വരികയാണു ചെയ്തത്. ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്കുപോലും ശാസ്ത്രത്തെ മറക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രതാല്പര്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സംഭവം അവിടെവെച്ചുണ്ടായി.

ഒരിക്കൽ രാമൻ ഓഫീസിൽനിന്നും വീട്ടിൽവന്ന് ഒരു കൂട്ടുകാരനായി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെനിന്നും വളരെ അകലത്തിലായി ഒരു പരീക്ഷണശാലയുണ്ടെന്നും അവിടെ പുതിയ രീതിയിലുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രോപകരണം ആയിടയ്ക്കു വാങ്ങിയെന്നും ആ കൂട്ടുകാരൻ പറഞ്ഞു. രാമൻ ആ പുതിയ ഉപകരണം ഉടനെ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടായി. അപ്പോൾത്തന്നെ അങ്ങോട്ടുപോകുവാൻ രാമൻ തീർക്കുകൂട്ടി. നേരം രാത്രിയായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. “നേരം വെളുത്തിട്ട് പോയാൽ പോരേ?” എന്നു ഭാര്യ ചോദിച്ചു. രാമൻ ഭാര്യയുടെ വാക്കുകളൊന്നും വകവെച്ചില്ല. അപ്പോൾത്തന്നെ അദ്ദേഹം ആ പുതിയ ഉപകരണം കാണുവാനായി പുറപ്പെട്ടു. സ്ഥലത്തുചെന്നപ്പോൾ ഏതാണ്ടു പാതിരാത്രിയായിരുന്നു. പരീക്ഷണശാലയുടെ കാവൽക്കാരെ അദ്ദേഹം വിളിച്ചുണർത്തി. അകത്തുചെന്നു് അവിടെ വാങ്ങിയിട്ടുള്ള പുതിയ ഉപകരണം കാണുവാനാണ് താൻ വന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. അവർ മാനേജരെയും മറ്റും വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. മാനേജരോട് ആ പരീക്ഷണശാലയിൽ പുതുതായി വാങ്ങിയ ഉപകരണം ഒന്നുകാണിച്ചുതരണമെന്ന് രാമൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മാനേജരും മറ്റും രാമന്റെ ഈ പരിഭ്രമംകണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രസ്നേഹം കൊണ്ട് അവർ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു മടിയുംകൂടാതെ ആ ഉപകരണം അവർ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ആ പുതിയ ഉപകരണം രാമൻ മുഴുവനായി പരിശോധിച്ചു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനരീതിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഒരു വലിയ കാര്യം സാധിച്ച മട്ടിൽ അദ്ദേഹം അവരോടു യാത്രപറഞ്ഞു് തിരിച്ചുപോന്നു.

ഏതാണ്ടു് വെളുപ്പാൻകാലത്താണ് രാമൻ വീട്ടിൽ വന്നതു്. വീട്ടിൽവന്നയുടൻ ഭാര്യയെ വിളിച്ചുണർത്തിയിട്ടു് “ഇനിയും എനിക്കുറങ്ങണം. ആ ഉപകരണം കണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്കുറങ്ങാൻ

സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. കണ്ടിട്ടു വന്നതുകൊണ്ട് ഇനിയും സുഖമായുറങ്ങാം. കൃത്യം ഏഴരമണിയാകുമ്പോൾ എന്നു വിളിച്ചുണർത്തണം. നാളെ ഓഫീസുള്ള ദിവസമാണ്." എന്നു പറഞ്ഞു രാമൻ ഉറക്കരയിൽ പ്രവേശിച്ചു. രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂർ മാത്രമാണ് അന്ന് അദ്ദേഹം ഉറങ്ങിയത്. ഏഴരമണിയാകുമ്പോൾത്തന്നെ ഭാര്യ രാമനെ വിളിച്ചുണർത്തി. വളരെ വേഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ഓഫീസിൽ പോകുന്നതിനൊരുങ്ങി. രാമൻ ഇത്തരം വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നത് ശാസ്ത്രത്തോടുള്ള വലിയ സ്നേഹം മൂലമാണ്. എന്നാൽ അവിടെ രാമന് സൗകര്യമുള്ള ഒരു പരീക്ഷണശാല കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിൽ രാമൻ ഏറെ സങ്കടപ്പെട്ടു.

റംഗൂണിൽവെച്ചും രാമൻ ഓഫീസ് ജോലിയിൽ കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിച്ചിരുന്നു. കൃത്യസമയത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം ആഫീസിൽ ഹാജരാകും. വേണ്ടപ്പോൾ ഫയലുകൾ എല്ലാം പരിശോധിക്കും. കത്തുകൾക്ക് അപ്പോഴപ്പോൾ മറുപടി അയയ്ക്കും. ആഫീസിലെ മറ്റാളുകളും പൊതുജനങ്ങളും രാമന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠയെ പുകഴ്ത്തി. അവർക്കെല്ലാം രാമൻ ഒരു നല്ല ഓഫീസറായിരുന്നു.

പിതാവിന്റെ മരണം

റംഗൂണിൽ രാമന് അധികകാലം താമസിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. രാമൻ റംഗൂണിലെത്തി അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് പിതാവായ ചന്ദ്രശേഖരയ്യർ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. ഈ വാർത്ത രാമനെ ഞെട്ടിപ്പിച്ചു. രാമൻ ഏറെ സങ്കടപ്പെട്ടു. രാമന്റെ എല്ലാ നിലയിലുമുള്ള ഉയർച്ചയ്ക്ക് കാരണക്കാരൻ ചന്ദ്രശേഖരയ്യർ ആയിരുന്നു. ശാസ്ത്രതാല്പര്യം രാമനിൽ വളർത്തിയത് അദ്ദേഹമാണ്. തന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിച്ച അച്ഛന്റെ മരണത്തിൽ ആ മകൻ എങ്ങനെ ദുഃഖിക്കാതിരിക്കും?

പിതാവിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞ രാമൻ ഉടൻ തന്നെ ശേഷക്രിയകളിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ആറു മാസത്തെ അവ

ധി എടുത്തു മദ്രാസിലേക്കു തിരിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ ചന്ദ്രശേഖരൻ താമസിച്ചിരുന്നത് മദ്രാസിലായിരുന്നു. മദ്രാസിൽ വന്ന രാമൻ അദ്ദേഹന്റെ മരണശേഷമുള്ള കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു. തന്നെ നല്ലനിലയിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച അദ്ദേഹന്റെ ഓരോരുത്തർ അദ്ദേഹം ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഏതെങ്കിലും പരീക്ഷണശാലയിൽ ചെന്നിരുന്നാൽ തന്റെ ഭവത്തിനുള്ള ശമനം കിട്ടുമോ എന്നു രാമൻ ചിന്തിച്ചു.

തന്റെ പഴയ വിദ്യാലയമായ പ്രസിഡൻസി കോളേജിന്റെ പരീക്ഷണശാലയിൽ അദ്ദേഹം പോകുവാൻ തുടങ്ങി. അവിടുത്തെ ശാസ്ത്രാധ്യാപകനുമായി രാമൻ പല ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു. പരീക്ഷണശാലയിൽ ചെന്നിരുന്നു ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിനോക്കും. ഇങ്ങനെ രാമൻ അവധിക്കാലം മുഴുവൻ മദ്രാസിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

നാഗപ്പുരിൽ

അവധി തീർപ്പോൾ രാമനെ നാഗപ്പുരിലേക്കാണ് സ്ഥലം മാറ്റി നിയമിച്ചത്. “കഷ്ടതകൾ വരുന്നത് കൂടുതലാകട്ടെ” എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. രാമൻ ഏറ്റവും സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹൻ മരിച്ചു. ആ സങ്കടം മാറുന്നതിനുമുമ്പു രാമനെ സ്ഥലം മാറ്റി. അവിടെച്ചെന്നിട്ടോ. പിന്നെയും കഷ്ടതതന്നെ. അദ്ദേഹം നാഗപ്പുരിലെത്തിയ ഉടൻതന്നെ ഒരു മഹാരോഗത്തോടു പോരാടേണ്ടിവന്നു. ആ സ്ഥലത്തു് പേറ്റുബാധയുണ്ടായി. അനേകായിരം ആളുകൾ ആ മഹാരോഗത്താൽ മരിച്ചു. ജനങ്ങൾ ആകെ പരിഭ്രമിച്ചു. തന്റെ ഓഫീസിലെ ആളുകളെ ഈ മഹാരോഗത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കണമെന്ന് രാമൻ ആഗ്രഹിച്ചു. രോഗബാധയുള്ളവരുമായി ഇടപെടാതിരിക്കുവാൻ രോഗം വരാതിരിക്കുവാനുള്ള നല്ല മാർഗ്ഗം. ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയ രാമൻ തന്റെ ഓഫീസു് വളർപ്പിനുള്ളിൽ എല്ലാവർക്കും താമസിക്കുവാനുള്ള കുടിലുകൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതനുസരിച്ച് എല്ലാവർക്കും താമസി

ക്കുവാനുള്ള കടിലുകൾ ഉണ്ടാക്കി. എല്ലാ ജോലിക്കാരും ആ കടിലുകളിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു. രാമനും അവരോടൊന്നിച്ച് ഒരു കൊച്ചു കടിലിൽ കഴിഞ്ഞു. ആ വളപ്പിനുള്ളിൽ താമസിക്കുന്നവർ പുറത്തുള്ളവരെ കാണുവാനോ പുറത്തുള്ളവർക്ക് ആ വളപ്പിനുള്ളിൽ കടന്നുചെല്ലുവാനോ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. കടിലുകളും അവയുടെ പരിസരങ്ങളും വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് രാമൻ അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു.

സക്കാരിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും കഠിന ശ്രമത്താൽ ഒന്നരണ്ടാഴ്ചകൾക്കൊണ്ട് ഈ പകർച്ചവ്യാധി ശമിച്ചു. ചുറ്റുപാടുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും രോഗം മാറി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ രാമനും മറ്റൊരുകൾക്കും തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽത്തന്നെ താമസമാക്കി. രാമന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിമൂലം ആ ഓഫീസിലെ ആളുകളാലും ഈ രോഗത്തിനിരയായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവർത്തനത്തെ എല്ലാവരും പുകഴ്ത്തി.

പേഗുബാധയിൽനിന്നും രാമനും കീഴ്ജീവനക്കാരും രക്ഷ പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും രാമന്റെ കഷ്ടകാലം പിന്നെയും തുടന്നു. രാമനുമുമ്പ് രാമന്റെ സ്ഥാനത്തു് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രായം കൂടുതലുള്ള ഒരാൾ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മടിയനും ഓഫീസ് കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവനുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അസിസ്റ്റന്റായിരുന്ന ആൾ കൂടുതൽ തന്റേടം കാണിച്ചുതുടങ്ങി. അസിസ്റ്റന്റാണ് ഓഫീസ് ഭരിച്ചത്. മറ്റേ മാനുസ് ഒരു പാവയായിരുന്നു് ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കുകമാത്രം ചെയ്തു. അസിസ്റ്റന്റിന് എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും കിട്ടി. ഈ ഓഫീസിലേക്കാണ് രാമൻ സ്ഥലം മാറി ചെന്നത്.

തന്റെ അധികാരംകൂടി അസിസ്റ്റന്റ് കൈയേറുന്നത് രാമനു പിടിച്ചില്ല. രാമൻ അസിസ്റ്റന്റിനുള്ളായിരുന്ന പല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും എടുത്തുകളഞ്ഞു. അസിസ്റ്റന്റിന് രാമന്റെ ഈ പെരുമാറ്റം ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. അയാൾ രാമനോടുപിണങ്ങി. പിണക്കം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ അയാൾ രാമനെപ്പറ്റി പല അപവാദങ്ങളും പറഞ്ഞു പരത്തി. അയാൾക്കു സഹായിരുന്ന ചില പത്രങ്ങൾ

ഉൾ പുതിയ ഓഫീസറപ്പറ്റി ആക്ഷേപങ്ങൾ എഴുതിച്ചു. കീഴ്ജീവനക്കാരെ രാമനിൽനിന്നും അകറ്റുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ വിവിധകക്ഷികളുണ്ടാക്കി. അസിസ്റ്റൻറ്റ് ഫോറജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ രാമനെപ്പറ്റി പല കള്ളക്കഥകളും പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ഇതിനെല്ലാത്തിനും പുറമെ, സിംലായിലിരിക്കുന്ന വകുപ്പുമേധാവിക്ക് പലരെക്കൊണ്ടും പരാതികൾ അയപ്പിച്ചു.

പരാതികളിലെല്ലാം മൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് തീരെ ചെറുപ്പക്കാരനായ രാമൻ വലിയ ചുമതലയുള്ള ഈ ജോലി ചെയ്തുതീർക്കാൻ കഴിവില്ല എന്ന കാര്യമാണ്. വകുപ്പുമേധാവി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതാനും ഫയലുകൾ പരിശോധനയ്ക്കായി അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ രാമനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഫയലുകൾ തെറ്റുകൂടാതെ നല്ലരൂപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതിനാൽ രാമൻ ഫയലുകൾ അയയ്ക്കുവാൻ യാതൊരു ഭയവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഉടൻതന്നെ രാമൻ, ആവശ്യപ്പെട്ട ഫയലുകൾ സിംലായിലേക്കയച്ചു. വകുപ്പുമേധാവി ഫയലുകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. അവയിൽ ഒരു തെറ്റും കണ്ടില്ല. മേലുദ്യോഗസ്ഥൻ വളരെ തൃപ്തിയായി. രാമൻ വളരെ ഭംഗിയായി ജോലിചെയ്യുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. മാത്രമല്ല സാധാരണ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ എടുത്തുവാങ്ങലൊന്നും രാമനില്ലെന്ന് മേലധികാരിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. രാമന്റെ ഗുണങ്ങളെ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ആ മേലുദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് എഴുതിയയച്ചു. അതോടുകൂടി അസിസ്റ്റൻറും കൂട്ടാളികളും മുട്ടുകുത്തി. പിന്നീട് അവരാരും രാമനോടൊന്നിടയിൽ, രാമന്റെ കാഴ്ചകാലം ഇവിടെ അവസാനിച്ചുവെന്നു പറയാം. അദ്ദേഹത്തിന് പിന്നീടൊരിക്കലും ഇത്തരം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വീണ്ടും കല്ലട്ടയിൽ

നാഗപ്പറ്റിൽനിന്നും രാമൻ വീണ്ടും കല്ലട്ടയിലേക്കു മാറ്റം കിട്ടി. അതൊരു പ്രമാണത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. തപാൽ വകുപ്പിൽ 'അക്കൗണ്ടൻറ് ജനറൽ' ആയി അദ്ദേഹത്തിനു പ്രമോഷൻ കിട്ടി. ഈ സ്ഥലത്താകാം രാമനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. രാമൻ ഇൻ

ധ്യയിലെ പല പട്ടണങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കൽക്കട്ടാ പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനിണങ്ങിയ മറെറാരു പട്ടണമില്ല. തന്റെ പഴയ പരിചയക്കാരെ കാണുന്നതിന് അദ്ദേഹം ആശിച്ചിരുന്നു. മൂന്നുവർഷക്കാലം പല പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുള്ള പഴയ പരീക്ഷണശാലയിൽ പോകുന്നതിനും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. വീണ്ടും കൽക്കട്ടയിലെത്തിയ രാമൻ ഉദ്യോഗവും പരീക്ഷണവുമായി അവിടെ ആറുവർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഏതാണ്ടു പത്തുവർഷക്കാലം രാമൻ സക്കാർ സേവനം നടത്തി. സക്കാരുദ്യോഗം നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ അതിനു പിന്നിൽ പല കഷ്ടതകളുമുണ്ട്. സ്ഥലംമാറ്റം സാധാരണമാണ്. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പിണക്കുവാൻ പാടില്ല. കീഴ്ജീവനക്കാരെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം. സ്വതന്ത്രമായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചാൽ അതു സാധ്യമല്ല. സർവ്വീസ് നിയമങ്ങൾ അവനെ വരിഞ്ഞുകെട്ടിയിരിക്കുകയാണ്.

ഒരു നല്ല ശാസ്ത്രജ്ഞന് എന്നും സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ വിഷമമാണ്. ഒരേസമയത്തു് രണ്ടു വള്ളത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കാൽ ചവിട്ടി നില്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. രാമൻ ഉദ്യോഗം വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ പിന്നാലെ കാണാം. ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ രാമൻ ശോഭിച്ചു. കൂടെ ജോലി ചെയ്തിരുന്നവർക്കു്ലാം അദ്ദേഹം നല്ലവനായിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങളും ആ നല്ല മനുഷ്യനെ സ്നേഹിച്ചു.

9. “കോളേജ് പ്രഫസർ”

ശാസ്ത്രതാല്പര്യമുള്ള വളരെയേറെ ആളുകൾ ഒരു കാലത്തു് കൽക്കട്ടയിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെയെല്ലാം ശ്രമഫലമായി കൽക്കട്ടയിൽ ഒരു സയൻസ് കോളേജ് ഉണ്ടായി. അവിടെ ഒരു ‘സയൻസ് പ്രഫസറുടെ’ സ്ഥാനം പുതുതായി ഏർപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു യോഗ്യനായ ഒരാളിനെ അവർ കിട്ടി

യില്ല. അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ പ്രധാനി രാമനായിരുന്നു. ‘രാമനെ പ്രഹസനായി കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ’ എന്നു പലരും മനസ്സിൽ കരുതി. പക്ഷേ രാമനോട് ഈ കാര്യം തുറന്നു പറയുവാൻ ആരും ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല. കാരണം രാമൻ വലിയ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. കോളേജ് പ്രഫസർക്ക് അത്ര വലിയ ശമ്പളം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കൽക്കട്ടാ സർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലറായിരുന്ന ആശുതോഷ് രാമന്റെ വലിയ സ്നേഹിതനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ആശുതോഷ് രാമനെ കണ്ടപ്പോൾ പുതിയ സയൻസ് കോളേജിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. ആ കോളേജിലേക്ക് ഒരു നല്ല സയൻസ് പ്രഫസറെ മുണ്ടിക്കാണിച്ചു തരുവാൻ അദ്ദേഹം രാമനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

“ഞാൻ തന്നെ പ്രഹസനായി വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ടേമോ?” രാമൻ ചോദിച്ചു.

“തീർച്ചയായും. പക്ഷേ പ്രഫസർക്ക് അത്ര വലിയ ശമ്പളം കിട്ടുകയില്ലെന്നറിയാമല്ലോ?”—ആശുതോഷ് പറഞ്ഞു.

“ശമ്പളക്കുറവ് സാരമില്ല. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്നത് രസമുള്ള ഏർപ്പാടാണ്. ഒരു ശാസ്ത്രാധ്യാപകനായാൽ പല പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിനോക്കാം. പണപ്പെട്ടിയുടെ അടുത്തിരുന്ന് പണം സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ജോലിയെക്കാൾ നല്ലതാണ് ഒരു പ്രഹസനായിരിക്കുന്നത്. സ്വാതന്ത്ര്യം വളരെയുണ്ടല്ലോ? നിങ്ങൾക്കെല്ലാം ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഞാൻ പ്രഹസനായി വരാം.” രാമൻ പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകൾ വൈസ് ചാൻസലറെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ രാമനെ പ്രഹസനായി കിട്ടുന്നത് വലിയ ഭാഗ്യമായി അദ്ദേഹം കരുതി.

“ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം താങ്കൾ പ്രഹസനായി വരുന്നത് ഇഷ്ടമാണ്. നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചിട്ട് വരു.” ആശുതോഷ് പറഞ്ഞു.

തോഷ് രാമനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. താൻ രാജിവയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്നു രാമൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു.

രാമനുമായി നടന്ന സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി ആശുതോഷ് തന്റെ മറ്റു കൂട്ടുകാരോടു പറഞ്ഞു. അവർക്കെല്ലാം രാമൻ പ്രഹസനായി വരുന്നതിൽ സന്തോഷമായിരുന്നു. എന്നാൽ രാമനെ പ്രഹസനായി നിയമിക്കുന്നതിന് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിട്ടു. യൂറോപ്പിൽപോയി ബിരുദം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളായിരിക്കണം 'സെനർ സ് പ്രഫസർ' എന്നു നേരത്തെ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രാമൻ യൂറോപ്പിൽ പോയിട്ടുപോലുമില്ല. രാമൻ യൂറോപ്പിൽപോയി രണ്ടു മാസമെങ്കിലും താമസിച്ചിട്ടു തിരിച്ചുവരണമെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞു. രാമൻ അതൊന്നും കൂട്ടാക്കിയില്ല. 'ഭാരതീയബിരുദംമാത്രം നേടിയിട്ടുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എത്ര സമർത്ഥനായാലും അയാളെ നിയമിക്കുവാൻ പാടില്ല. യൂറോപ്പിൽപോയി പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ എത്ര മടയനായാലും അയാളെ നിയമിക്കാം' എന്നുള്ള ഈ തീരുമാനം എടുത്തുകളയണമെന്ന് രാമൻ കോളേജിന്റെ ചുമതലക്കാരെ അറിയിച്ചു. മാത്രവുമല്ല ഈ നിയമം നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയോടു നമുക്കുള്ള സ്നേഹക്കുറവിനെയാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ആശുതോഷും മറ്റും രാമന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്ന് സമ്മതിച്ചു. അഭിപ്രായം അവർ അതോടി അംഗീകരിച്ചു. പഴയ തീരുമാനത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് രാമനെത്തന്നെ പ്രഹസനായി നിയമിച്ചു.

പ്രഹസനായി നിയമനം കിട്ടിയപ്പോൾ രാമൻ തന്റെ സർക്കാരുദ്യോഗം ഉപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ, അതു സാമ്പത്തികമായി ഒരു വലിയ നഷ്ടമായിരുന്നു. രാമൻ ഈ നഷ്ടത്തിൽ ദുഃഖിച്ചില്ല. ഓരോരുത്തരുടേയും സുഖവും ദുഃഖവും അവരുടെ മനസ്സിന്റെ അവസ്ഥയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ചിലർക്കു സുഖമെന്നു തോന്നുന്നത് മറ്റു ചിലർക്ക് ദുഃഖമെന്നു തോന്നാറുണ്ട്. അതുപോലെ മറിച്ചും. രാമനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ സർക്കാരുദ്യോഗത്തിന്നു വലിയ ശമ്പളമുണ്ടെങ്കിലും തന്റെ ശാസ്ത്രതാല്പര്യം വളർത്തി

യെടുക്കാൻ അതു വലിയൊരു തടസ്സമായിരുന്നു. കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപകനായാൽ പണം കുറച്ചു കിട്ടുകയുള്ളു. പക്ഷേ, താൻ ചെയ്യുന്ന ജോലി വലിയ ഫലമുള്ളതാണ്. ശാസ്ത്രത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന ഭാരതത്തിൽ ഏതാനും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ അതൊരു വലിയ കാര്യമാണ്. താൻ കോളേജിൽ പഠിപ്പിച്ചാൽ അതു സാധിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ, നശിച്ചുപോകുന്ന പണത്തിന് അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥാനവും കല്പിച്ചില്ല.

1917-ലാണ് രാമൻ പ്രൊഫസർ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചത്. ശാസ്ത്രം പഠിക്കുവാനും പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനും സമയം ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കല്ക്കട്ടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശാസ്ത്രപരോഗതിക്കുള്ള ഇൻഡ്യൻ സമിതിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന അമൃതലാൽ സർക്കാർ മരണം പ്രാപിച്ചു. ആ സ്ഥാനത്തേക്കു രാമനെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. സെക്രട്ടറിയായി ജോലിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകശമ്പളമൊന്നും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. ശമ്പളം കിട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചല്ല അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തത്. തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ കൂടുതൽ സൗകര്യപ്പെടുമല്ലോ എന്നാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയത്. അപ്പോൾ ആ പരീക്ഷണശാലയിൽ പല പുതിയ ഉപകരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പരീക്ഷണം നടത്താൻ സൗകര്യം കിട്ടണമെന്ന് രാമൻ ആശിച്ചു. സെക്രട്ടറിസ്ഥാനം അതിനു സൗകര്യം നല്കി. ജീവിക്കുവാനുള്ള ശമ്പളം പ്രൊഫസർദ്യോഗംകൊണ്ടു കിട്ടി. അതിൽ അദ്ദേഹം തൃപ്തിപ്പെട്ടു.

നിയമപ്രകാരം രാമന് ക്ലാസുകളിൽചെന്നു പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല; എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. യുവാക്കളെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വഴിയിലേക്കു തിരിച്ചുവിടണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചത്. മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള ശാസ്ത്രീയകാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം വളരെ ലളിതമായ രീതിയിലാണ് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചില ഫ

ലിതവും അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കെല്ലാം ആ അദ്ധ്യാപകനെ ഏറെ ഇഷ്ടമായി. 'സമത്വമായ അദ്ധ്യാപകൻ' എന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റു് അവർ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. പിന്നീടു് ശാസ്ത്രലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധരായിത്തീർന്ന ബാനർജി, രാമനാഥൻ മുതലായവർ രാമന്റെ അടുക്കൽ അന്നു പഠിച്ചിരുന്നവരാണ്.

പതിനഞ്ചു വർഷത്തോളം രാമൻ കോളേജു് പ്രഫസറായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഈ ഉദ്യോഗം അദ്ദേഹത്തിനു ശാസ്ത്രപഠനത്തിലുള്ള താല്പര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഈ ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു് പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ഗവേഷണം നടത്തി. ഹാർമോണിയം, മൃദംഗം മുതലായ സംഗീതോപകരണങ്ങളിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന പലതരം ശബ്ദങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പഠിച്ചു. പലതരം ശബ്ദങ്ങളുടെ കാരണം പരീക്ഷണങ്ങളാലും മറ്റും രാമൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതുപോലെ പലതരം പ്രകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും രാമൻ ഗവേഷണം നടത്തി. പ്രകാശശാസ്ത്രത്തിലും പല പുതിയ തത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു.

10. 'പ്രഫസർദ്യോഗത്തിനുശേഷം'

സയൻസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ

പതിനാറുവർഷം പ്രഫസറായിരുന്ന രാമൻ മുഴുവൻ സമയവും ഗവേഷണത്തിലേർപ്പെടണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ആ ഉദ്യോഗവും രാജിവച്ചു. ബാംഗ്ലൂരിൽ ആ കാലത്തു് ഒരു നല്ല ഗവേഷണശാലയുണ്ടായി. വ്യവസായങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തുവാനായിരുന്നു ആ സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കിയതു്. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേരു് 'ഇൻഡ്യൻ സയൻസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടു്' എന്നാണ്. ഇന്നും ബാംഗ്ലൂരിൽ നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണിതു്.

പണ്ടു് മൈസൂർ ഭരിച്ചിരുന്ന മഹാരാജാവു് ഈ സ്ഥാപനത്തിനു് മുന്നതു് ഏക്കർ സ്ഥലവും അൻപതുലക്ഷം രൂപയും സംഭാ

വനവയ്യ. കൃഷിക്കാരുടെ രാജ്യമായ ഭാരതം വ്യവസായത്തിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടേണ്ടതാണ്. അതിന് ഇത്തരം ഗവേഷണസ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കും. ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ വ്യവസായത്തെ സഹായിക്കുന്ന ശാസ്ത്രവിഭാഗങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം. അതിനാൽ രാമൻ ഇഷ്ടമുള്ള ശാസ്ത്രമായ ഉൾജ്വലതന്ത്രത്തിന് ആദ്യം വലിയ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നില്ല. രാമന്റെ ശ്രമമൂലം ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ഉൾജ്വലതന്ത്രത്തിന് മാത്രമായി ഒരു ഗവേഷണശാല ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ തന്റെ ഇഷ്ടപോലെ ഗവേഷണം നടത്തുവാൻ അവിടെ വേണ്ടത്ര സൗകര്യമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും രാജിവച്ചു.

രാമൻ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

ഇൻഡ്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽനിന്നും രാജിവച്ച രാമൻ സ്വന്തമായി ഒരു ഗവേഷണ സമിതിയുണ്ടാക്കി. “ഇൻഡ്യൻ അക്കാഡമി ഓഫ് സയൻസ്” എന്നാണ് ആ സമിതിയുടെ പേര്. ശാസ്ത്രസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുക, ഗവേഷണം നടത്തുക, ശാസ്ത്രമാസികകളുംമറ്റും പുറപ്പെടുവിക്കുക മുതലായവയാണ് ഈ അക്കാഡമിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ഈ അക്കാഡമിയുടെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിൽ ബാംഗ്ലൂറിൽ ഒരു ഗവേഷണ സ്ഥാപനമുണ്ട്. “രാമൻ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്” എന്നാണ്തിന്റെ പേര്. ഇതിന്റെ സ്ഥാപകൻ രാമൻ തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പരമാധികാരി. അവിടെ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തി ആ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്.

11. ‘രാമൻ ഒരു ഗവേഷകൻ’

രാമൻ ഇന്നു ലോകശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഒരാളാണ്. അദ്ദേഹം ലോകശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്ന് വളരെ നാളത്തെ ഗവേഷണംമൂലമാണ്. ഗവേഷണത്തിലുള്ള താല്പര്യം രാമൻ ബാല്യത്തി

പേ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതു പുതിയ വസ്തു കണ്ടാലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനം അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കും. പല വസ്തുക്കളും അദ്ദേഹം തന്നത്താൻ നിർമ്മിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഫൈബ്രൂർ ക്ലാസിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം തന്നത്താൻ ഒരു 'ഡൈനോമാ' ഉണ്ടാക്കി പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു. ഈ പരീക്ഷണതാല്പര്യം അദ്ദേഹം പിന്നീടും തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നും അദ്ദേഹം പരീക്ഷണങ്ങളിൽ തല്പരനാണ്.

ശാസ്ത്രപരോഗതിക്കുള്ള ഉപന്യായം സമിതിയാണ് രാമനെ നല്ല ഗവേഷകനാക്കിയത്. ആ സമിതിയുടെ പരീക്ഷണശാലയിൽ അദ്ദേഹം ഉറങ്ങും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ച് അനേകദിവസങ്ങൾ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വലിയ ചുമതലയുള്ള സർക്കാരുദ്യോഗത്തിലിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഈ ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടത്. പിന്നീട് രാമൻ രണ്ടുമൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടു. അവിടെയെങ്ങും അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല പരീക്ഷണശാലകൾ കിട്ടിയില്ല. എന്നാൽ അപ്പോഴും ചെറിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്തിവന്നു. വീടിന്റെ ഒരു മുറി ഈ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം പരീക്ഷണശാലയായി ഉപയോഗിച്ചു.

ഗവേഷണത്തിൽ രാമനുള്ള താല്പര്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു ചില സംഭവങ്ങൾ നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഈ ഗവേഷണങ്ങൾക്കെല്ലാം രാമൻ സഹിച്ചിട്ടുള്ള ക്ലേശങ്ങൾകൂടി നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഗവേഷണം നടത്തണമെങ്കിൽ മണിക്കൂറുകൾ മിനിക്കെടു കഴിയണം. ചിലപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം കിട്ടിയില്ല എന്നു വരാം. ഉടനെ അതിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കണം. ഉപകരണം മോശമായതുകൊണ്ടാണ് ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം കിട്ടാത്തതെങ്കിൽ പകരം നല്ല ഉപകരണം ഉപയോഗിച്ച് വീണ്ടും പരീക്ഷണം നടത്തണം.

ഗവേഷണം നടത്തുവാൻ രാമനു വലിയ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഏതു ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിച്ച് അദ്ദേഹം ഗവേഷണം

നടത്തിയത്. ഇന്നുമുണ്ടെ വിദ്യാത്മികളിൽ പലരും വേണ്ടപോലെ ഗവേഷണം നടത്തുന്നില്ല. കാരണം ചോദിച്ചാൽ അവർ പറയും നല്ല ഉപകരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്ന്. ഉപകരണങ്ങൾ മോശമായതുകൊണ്ട് പരീക്ഷണം നടത്താതിരിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. "വിലകൂടിയ ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലേ പരീക്ഷണം നടത്തുകയുള്ളൂ എന്ന നിർബന്ധം നമ്മുടെ കട്ടികൾ ഉപേക്ഷിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല." ഇതാണ് രാമന്റെ അഭിപ്രായം. പലപ്പോഴും വിലകുറഞ്ഞ ഉപകരണങ്ങൾ നമുക്കു തന്നെ ഉണ്ടാക്കാം. കുറഞ്ഞവിലയിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലാണ് നമ്മുടെ വിജയം. ഈ സത്യം രാമൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. കാരണം അദ്ദേഹം അതിന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വഴിയുമുണ്ട്.

പരക്കൻ ഉപകരണങ്ങൾമാത്രം ഉപയോഗിച്ചാണ് രാമൻ തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ പലപ്പോഴും നടത്തിയത്. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം കിട്ടാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉപകരണങ്ങൾ മോശമായിരുന്നതാണ് കാരണം. അപ്പോൾ അവയ്ക്കു പകരം പുതിയ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് വീണ്ടും അദ്ദേഹം പരീക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.

പ്രകാശം, ശബ്ദം ഇവയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു രാമൻ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയത്. പ്രകാശത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു പുതിയ തത്വമാണ് 'രാമൻ ഇഫക്റ്റ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ കണ്ടുപിടിത്തമാണ് അദ്ദേഹത്തെ പ്രസിദ്ധനാക്കിയത്.

‘രാമൻ ഇഫക്റ്റ്’

പല നിറങ്ങൾ നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചെമപ്പ്, നീലം, പച്ച എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഈ നിറങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം ഓരോതരം പ്രകാശരശ്മികളാണ്. ഈ പ്രകാശരശ്മികൾ വെളളം മുതലായ വസ്തുക്കളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ ആദ്യത്തേതിൽ നിന്നും

വ്യത്യാസപ്പെട്ട മറ്റൊരു നിറം കാണാം. ഇതിന്റെ കാരണം വീവരിക്കുന്ന തത്വമാണ് രാമൻ ഇഹകാർ.

രാമൻ ഈ തത്വം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയ പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. പലതരം പ്രകാശങ്ങൾ രാമൻ ചെറുപ്പം മുതലേ കണ്ടിരുന്നു. ഈ പ്രകാശങ്ങളെല്ലാം രാമനെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. വിശാലപട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ഇത്തരം പ്രകാശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. കരയുടെ അടുത്തുള്ള സമുദ്രജലത്തിൽ പല നിറങ്ങൾ കാണുവാൻ ഇടയായി. ഇങ്ങനെ പല നിറം കാണുവാനുള്ള കാരണത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. മദ്രാസിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോഴും ഇതേ അനുഭവമുണ്ടായി.

ആദ്യമായി അദ്ദേഹം യൂറോപ്പിലേക്കു പോകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിന്റെ ആഴമേറിയ പല ഭാഗത്തും വെള്ളം കടം നീലനിറത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഈ നീലനിറത്തിന്റെ ശരിയായ കാരണമെന്തെന്ന് അന്നുവരെ ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. സമുദ്രജലത്തിന്റെ നിറം നീലമായി കാണുന്നത് ആകാശത്തിന്റെ നീല നിറം അതിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു. രാമൻ ഈ അഭിപ്രായം അംഗീകരിച്ചില്ല. സൂര്യരശ്മി വെള്ളത്തിൽ കൂടി പായുമ്പോൾ സൂര്യരശ്മിയിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചെമ്മുപ്പ്, പച്ച മുതലായ നിറങ്ങൾ കൂടി നീലനിറമായിത്തീരുന്നതാണ് വെള്ളത്തിന്റെ നിറം മാറാത്തതിനു കാരണമെന്ന് രാമൻ വിചാരിച്ചു. തന്റെ അഭിപ്രായം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിനോക്കി.

വിന്നീടൊരിക്കൽ അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിൽ വെച്ച് ഒരു വലിയ മഞ്ഞുകുട്ട കണ്ടു. അപ്പോൾ ആ മഞ്ഞുകുട്ടയ്ക്ക് പച്ചനിറമാണെന്നുതോന്നി. ഒരു കഷണം അദ്ദേഹം മുറിച്ചെടുത്തു. ആ കഷണത്തിന് ഒരു നിറവുമില്ലായിരുന്നു. സൂര്യരശ്മിയിലെ മറ്റു നിറങ്ങൾ കൂടി മഞ്ഞുകുട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ വെച്ചു പച്ചയായി മാറിയതാണ് മഞ്ഞുകുട്ടയുടെ പച്ചനിറത്തിനു കാരണമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഇതുപോലെ സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോഴും അസ്തമിക്കുമ്പോഴും കാണപ്പെടുന്ന ഇളം ചുവപ്പുനിറത്തിന്റെ കാരണവും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു.

സൂര്യരശ്മി. അന്തരീക്ഷത്തിലുള്ള ചൊടിയിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ ചെമപ്പൊഴിച്ചുള്ള മറ്റു നിറങ്ങളും ചെമപ്പായി മാറുന്നു.

തന്റെ പുതിയ തത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ രാമൻ പല പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിനോക്കി. അങ്ങനെ പരീക്ഷണങ്ങളിൽകൂടി ഒരു പുതിയ തത്വം കണ്ടുപിടിച്ചു. തന്റെ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ലോകത്തെ അറിയിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരും രാമന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു നോക്കി. അവർ രാമന്റെ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തം ശരിയെന്നു സമ്മതിച്ചു. അതോടെ 'രാമൻ ഇഫക്ട്' പ്രസിദ്ധമായി. ഈ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തം ശാസ്ത്രീയമായ പല റോട്ടങ്ങളും ലോകത്തിനു നല്കി.

ഏറ്റവും പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തം

ഗവേഷണങ്ങൾമൂലം മറ്റു പല പുതിയ ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അടുത്തകാലത്തു് ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നമ്മുടെ കണ്ണുകളുടെ കാഴ്ചയെപ്പറ്റി ഒരു പുതിയ തത്വം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇതുവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കരുതിയിരുന്നത് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്ക് രണ്ടുതരം കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടെന്നായിരുന്നു. ഒന്നു വെളിച്ചം കാണുന്നതും മറ്റൊന്നു് നിറം കാണുന്നതും. ഇങ്ങനെ രണ്ടുപ്രത്യേക കാഴ്ചകൾ ഇല്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തം.

12. ലോകശാസ്ത്രജ്ഞൻ

'രാമൻ ഇഫക്ട്' കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി രാമൻ ലോകശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്ന പദവിയിലേക്കുയർന്നു. വിദ്യാത്മിയായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ശാസ്ത്രീയലേഖനങ്ങൾക്കുഴുതി അദ്ദേഹം ലോകശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. സർക്കാരുദ്യോഗത്തിൽ കഴിഞ്ഞപ്പോഴും അദ്ദേഹം തന്റെ ശ്രമങ്ങൾ തുടന്നു. കോളേജ് പ്രഫസറായിരുന്നപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം പേരുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീർന്നത്. ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലുവെച്ച് ശാസ്ത്രസമ്മേളനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തു. പല സമ്മേളനങ്ങളിലും രാമൻ പ്രസംഗിച്ചു. ആ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പലതും പ്രസിദ്ധമാണ്.

ആദ്യമായി രാമൻ യൂറോപ്പുയാത്ര നടത്തിയത് 1921-ലായിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹം കൽക്കട്ടാ കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. ഓക്സ്ഫോർഡിൽവെച്ചു കൂടിയ ശാസ്ത്രസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം അന്ന് യൂറോപ്പിലേക്കു പോയത്. ഇതിനുശേഷം യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും രാമൻ പല പ്രാവശ്യം പോയിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി രാമൻ പരിചയപ്പെട്ടു.

ലോകശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീർന്നതോടുകൂടി രാമൻ പല ബഹുമതികളും സമ്മാനങ്ങളും കിട്ടി. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം നോബൽസമ്മാനമാണ്. 1930-ലാണ് രാമൻ നോബൽ സമ്മാനം നേടിയത്. 'രാമൻ ഇഫക്ട്'ണ് ഈ സമ്മാനം നേടിക്കൊടുത്തത്.

എന്താണ് നോബൽ സമ്മാനം? അതിന്റെ ചരിത്രമാണത്. സപീഡൻ എന്ന രാജ്യത്ത് 'ആൽഫ്രഡ് നോബൽ' എന്നൊരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു പുതിയതരം വെടിമരുന്നുകണ്ടുപിടിച്ചു. അന്നുവരെ ലോകത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ച് അതു ശക്തികൂടിയതായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിന് ഇത്രയും നല്ല വെടിമരുന്നു വേറെ ഇല്ലായിരുന്നു. നോബൽ കണ്ടുപിടിച്ച പുതിയവെടിമരുന്നിനു നല്ല ചെലവുമുണ്ടായി. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം വലിയ പണക്കാരനായി. പക്ഷേ, പണം വളരെ കിട്ടിയിട്ടും നോബൽ സന്തോഷിച്ചില്ല. മറിച്ച്, തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം ലോകത്തിന് വലിയ നാശം ചെയ്തതിൽ അദ്ദേഹം സങ്കടപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്.

നോബൽ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നില്ല. പണക്കാരനായിരുന്ന നോബൽ ഒരു മരണപത്രമെഴുതി. ഇതിൻപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ പണമാക്കി ഒരു ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ആ പണത്തിന്റെ പലിശകൊണ്ട് വർഷംതോറും അഞ്ചുസമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോഴും വർഷംതോറും ഈ അഞ്ചുസമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തുപോരുന്നുണ്ട്. ഇവയാണ് നോബൽ സമ്മാനങ്ങൾ.

നോബൽസമ്മാനം അപേക്ഷ അയച്ചാൽ കിട്ടുന്നതല്ല. ഓരോ വിഷയത്തിലും സമർത്ഥരായ ആളുകൾ ചേർന്നാണ് യോഗ്യരായ

വരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സമ്മാനത്തിന് യോഗ്യതയുള്ളവരെ ഒരു വർഷം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ആ വർഷം ആ സമ്മാനം കൊടുക്കുകയില്ല. ആ തുകക്കൂടി മുതലിൽ ചേർക്കും.

ഭാരതത്തിൽ രണ്ടുപേർ മാത്രമേ ഇതുവരെ നോബൽ സമ്മാനം കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. ഒന്നു സാഹിത്യകാരനായ ടാഗോറിനും മറെറൊന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞനായ രാമനും.

നോബൽസമ്മാനം കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പും കിട്ടിയശേഷവും രാമന് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും പല ബഹുമതികളും സമ്മാനങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. 1924-ൽ രാമനെ ലണ്ടനിലെ രാജകീയ സമിതിയിലെ ഒരു അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. വലിയ വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ മാത്രമേ ആ സമിതിയിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർക്കുകയുള്ളൂ. 1928-ൽ ഇററവിയിലെ ഒരു ശാസ്ത്രസമിതിയിൽനിന്നും രാമന് “മെട്ടുച്ചി മെഡൽ” എന്ന സമ്മാനം കിട്ടി. ഹുഗ്സ് മെഡൽ, ഫ്രാങ്ക്ലിൻ മെഡൽ മുതലായി പ്രസിദ്ധങ്ങളായ മറ്റുപല മെഡലുകളും രാമന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പ് നമ്മുടെ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത് ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിമാരായിരുന്നു. അന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുന്നാൾ പ്രമാണിച്ചു് പലക്കും ബഹുമതികൾ കൊടുത്തിരുന്നു. 1929-ൽ ഇന്ത്യയെ ഭരിച്ചിരുന്ന ചക്രവർത്തിരാമന് ‘സർ, സ്ഥാനം നൽകി. അന്നു മുതൽ അദ്ദേഹം സർ. സി. വി. രാമനായി.

പാരിസ്, ഗ്ലാസ്ഗോ മുതലായി മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ പല സർവ്വകലാശാലകളും രാമന് ബഹുമതികൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. റഷ്യയിൽനിന്നും 1957-ലെ ‘ലെനിൻ സമ്മാനം’ കിട്ടിയതു രാമനാണു്. 1961 മുതൽ അദ്ദേഹത്തെ ലോകശാസ്ത്രസമിതിയിൽ ഒരു അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

മറ്റു രാജ്യക്കാർ രാമനെ ബഹുമാനിച്ചു. അതുപോലെ ഭാരതീയരും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൽക്കട്ട, ബോംബെ, മദ്രാസ് മുതലായ ഭാരതീയ സർവ്വകലാശാലകൾ രാമനു ബഹുമതികൾ നൽകി. 1947-ലാണു് ഇന്ത്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതു്. 1948-ൽത്തന്നെ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറ് ശാസ്ത്രത്തിന് ഒരു ദേശീ

യ പ്രവേശന സ്ഥാനം ഏർപ്പെടുത്തി. ആ സ്ഥാനം രാമനാണ് കൊടുത്തത്. 1954-ൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡൻറ് 'ഭാരതരത്നം' എന്ന ബഹുമതി നൽകി.

ഇങ്ങനെ സ്വന്തം നാട്ടുകാരും അന്യനാട്ടുകാരും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ലോകം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

13. "രാമൻ ഒരു പ്രസംഗകൻ"

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ നല്ല പ്രസംഗകർ ചുരുക്കമാണ്. രാമനാകട്ടെ ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു പ്രസംഗകനുമാണ്. ഭാരതത്തിലെ പ്രസിദ്ധരായ പ്രസംഗകരിൽ ഒരാളാണദ്ദേഹം. രാമന്റെ പ്രസംഗം എവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ആളുകൾ തടിച്ചുകൂടാറുണ്ട്. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ ഒരു പ്രസംഗകനെ സാധാരണക്കാർ അറിയാതിരിക്കയില്ല. കാരണം നല്ല പ്രസംഗകർ സാധാരണക്കാരെ ഇടയിലാണ് പ്രസംഗിക്കാറുള്ളത്.

എല്ലാവർക്കും നല്ല പ്രസംഗകരായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല; നന്നായി പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് ചില പ്രത്യേക കഴിവുകൾവേണം. ഈ കഴിവുകളെല്ലാം രാമനിലുണ്ട്. അദ്ദേഹം പ്രസംഗസ്ഥലത്ത് എഴുന്നേറ്റു നിന്നാൽ പിന്നീട് തന്നത്താൻ മറക്കുകയാണ്. എന്തിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നുവോ അതിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം അലിഞ്ഞു ചേരും. പ്രസംഗത്തിന് ചേർന്ന് പല ആംഗുളങ്ങളും അദ്ദേഹം കാണിക്കും. പ്രസംഗിക്കുവാൻ നില്ക്കുന്ന രാമന്റെ മുഖം ചിലപ്പോൾ സന്തോഷം നിറഞ്ഞതായി കാണാം. ചിലപ്പോൾ ആ മുഖം ഗൗരവം നിറഞ്ഞതായി മാറും. സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിലേ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കൂ. വലിയ വലിയ ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ചുറ്റും കാണുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ വഴിയാണ് അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നത്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഫലിതം ചേർക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ, കേൾവിക്കാരെ രസിപ്പിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ കഴിവുകളും പ്രസംഗകനായ രാമനുണ്ട്.

രാമന്റെ പ്രസംഗങ്ങളധികവും ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. എന്നാൽ മറ്റു വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ഇൻഡ്യയിലെ പഴയ വിദ്യാഭ്യാസരീതികൾ” തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും രാമൻ അമേരിക്കയിൽ വെച്ചു ചെല്ലുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ആ പ്രസംഗങ്ങൾ മുഴുവൻ അമേരിക്കയിലെ പത്രങ്ങൾ അതേപടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഏറ്റവും നല്ല പ്രസംഗങ്ങൾ മാത്രമേ പത്രങ്ങളിൽ മുഴുവനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറുള്ളൂ. അതുപോലെ ബിരുദഭരണ സമ്മേളനങ്ങളിൽ രാമൻ നടത്തിയിട്ടുള്ള പല പ്രസംഗങ്ങളും വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. രാമന്റെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി ഒരിക്കൽ രാമൻ പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്. “മനുഷ്യൻ വെറും പഴുവിൻ തുല്യനാണ്. അവൻ വസിക്കുന്ന ഈ ലോകമോ എത്ര വലുത്! ഈ ലോകത്തിൽ വലിയ വലിയ രഹസ്യങ്ങൾ പലതുണ്ട്. ആ രഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യൻ അറിയേണ്ടത് ഒരാവശ്യമാണ്. ആ രഹസ്യങ്ങൾ അറിയുമ്പോൾ മാത്രമേ താൻ തന്റെ നിസ്സാരനാണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ മാത്രമേ അവൻ ഈശ്വരനെപ്പറ്റി അറിയുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യൻ തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഈശ്വരനെ അറിയുവാനും ഒരു വഴിയുണ്ട്. ആ വഴിയാണ് ശാസ്ത്രം.”

ഭാരതീയരായ നമ്മൾ ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പിന്നീടൊരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“നമ്മളുടെ കാര്യങ്ങൾ നമ്മൾതന്നെ നോക്കണം. എല്ലാത്തിനും നമ്മൾ മറ്റു രാജ്യക്കാരെ ആശ്രയിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണ്. ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളിൽ നമ്മൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ നമ്മൾക്ക് സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കാൻ സാധിക്കൂ. ഭാരതത്തിലെ ആളുകൾക്ക് ഇന്നും ശാസ്ത്രത്തെ സംശയമാണ്. ചിലർക്ക് ശാസ്ത്രത്തെ പേടിയാണ്. ഈ സംശയവും പേടിയും മാറിടയ്ക്കിൽ മാത്രമേ നമ്മൾ നന്നാകൂ. നമ്മൾ ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്നും മറ്റു രാജ്യക്കാർ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും.”

ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് രാമൻ കുട്ടികളോടായിട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളേ, നിങ്ങളാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്ത്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്ത് സ്വർണ്ണമോ വെള്ളിയോ അല്ല. പിന്നെയോ ആ രാജ്യത്തെ കുട്ടികളാണ്. അവരുടെ ബുദ്ധിയും മനസ്സും ശരീരവും വളരണം. അങ്ങനെ വളരേണ്ടത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വെച്ചാണ്. നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയിട്ട് നാളുകൾ ഏറെയായി. എന്നാൽ ഒട്ടിയ വയറും കഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളുമല്ലേ നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ളത്? നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും മനസ്സും ശരീരവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ചെലവുചെയ്യുക. ഇതാണ് മഹദ്ദൗർഗ്ഗവരെയും പോലെ, കുട്ടികളായ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടത്.”

14. രാമൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ

ശാസ്ത്രജ്ഞനായ രാമൻ മറുപല കഴിവുകളുമുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഭംഗിയായി പ്രസംഗിക്കും. നന്നായി പാടും. എല്ലാത്തിനും പുറമെ രാമൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്. സർക്കാരുദ്യോഗത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കാലത്തുതന്നെ രാമന്റെ നല്ല സ്വഭാവം പൊതുജനങ്ങൾക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

രാമൻ നാഗപ്പുരയിലിരുന്നപ്പോൾ കരാർ കരാറത്രരൂപം നോട്ടുകളുമായി രാമന്റെ ആചീസിൽ വന്നു. തീർപ്പിട്ട കഴിഞ്ഞ നോട്ടുകളായിരുന്നു അവ. ഈ നോട്ടുകൾക്കുപകരം നല്ല നോട്ടുകൾ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു വന്നയാൾ പറഞ്ഞു. രാമൻ നോട്ടുകൾ വാങ്ങിച്ചുനോക്കി. അവ എല്ലാം കരിഞ്ഞനോട്ടുകളായിരുന്നു. നമ്പരകൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നു. എന്നാലും ആ സാധുവിന്റെ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ അയാളെ സഹായിക്കണമെന്ന രാമൻ തോന്നി. അദ്ദേഹം ഭൂതക്കണ്ണാടി ഉപയോഗിച്ച് നോട്ടുകളുടെ നമ്പരകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ നമ്പരകൾ കുറിച്ചെടുത്തിട്ടു പകരം നല്ല നോട്ടുകൾ കൊടുത്തു. നല്ല ആളുകളെ ഇങ്ങനെ യാതൊരു ചെലവുമില്ല.

രാമൻ ഇപ്പോൾ ബാംഗ്ലൂരിൽ താമസിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് വില നല്ല ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം ഏറ്റവും ശാന്തനാണ്. മുഖത്തുനോക്കിയാൽ ആ ശാന്തത വെളിപ്പെടും. വേഷവിധാനങ്ങളിലോ ആഡംബരത്തിലോ രാമൻ യാതൊരു ശ്രദ്ധയുമില്ല. തേച്ചമിനുക്കിയ വസ്ത്രങ്ങളേ ഉപയോഗിക്കൂ എന്നു രാമൻ നിർബന്ധമില്ല. പരസ്യം സ്റ്റോയുമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് അത്യാവശ്യവസ്തുക്കളല്ല. മോട്ടോർകാറിലെ സഞ്ചരിക്കൂ എന്നു അദ്ദേഹം ശഠം പിടിക്കുകയില്ല. ഇത്ര താഴ്മയുള്ള ആളുകൾ എണ്ണത്തിൽ ചുരുക്കമാണ്. വലിയവരെയും ചെറിയവരെയും അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമാണ്. എത്ര പാവപ്പെട്ടവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ കടന്നു ചെല്ലാം. കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയാം. ചെയ്യാവുന്ന ഉപകാരങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്യും. ചെറിയ പരിചയമുള്ളവരെപ്പറ്റിയും രാമൻ പറയാറുള്ളതു് എന്റെ സ്വന്തം എന്നാണ്.

കത്തുകൾ അയയ്ക്കുന്നവർക്ക് മറുപടി എഴുതുന്ന കാര്യത്തിൽ രാമൻ നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. നമ്മുടെ പല നേതാക്കൾക്കും ഇല്ലാത്ത ഒരു ഗുണമാണിതു്. ശാസ്ത്രകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഏതു സംശയവും അദ്ദേഹത്തോടു എഴുതിച്ചോദിക്കാം. മടങ്ങുന്ന തപാലിൽ മറുപടി അയച്ചുതരും.

വീട്ടിൽവരുന്നവരോടു് അദ്ദേഹം വളരെ സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറും. തമാശകൾ പറഞ്ഞു് അവരെ രസിപ്പിക്കും. ശാസ്ത്രത്തിൽ അല്പം താല്പര്യമുള്ളവരെ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ കാര്യമാണ്. അവരെ കൂടുതൽ രസിപ്പിക്കും. എല്ലാവരെയും അദ്ദേഹം ഭംഗിയായി സല്ക്കരിക്കും. ബാംഗ്ലൂരിൽചെന്നു് രാമനെ കാണുവാൻ സാധിച്ചാൽ അതൊരു ഭാഗ്യമാണ്. അവിടെച്ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാനുള്ള ഒരു വഴിയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽവിലാസം താഴെ ചേർക്കുന്നു. ആ മേൽവിധാസക്കാരനെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ മതി. ഇതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യമായ മേൽവിലാസം:-

സർ. സി. വി. രാമൻ R. F. S. N. L.,

ഡയറക്ടർ, രാമൻ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്,
ഹെബ്ബാൽ പോസ്റ്റ്, ബാംഗ്ലൂർ 6.

15. ഓക്കേണ്ട വർഷങ്ങളും കാര്യങ്ങളും

- 1888 — ജനനം
 1906 — എം. എ. ജയിച്ചു.
 " — വിവാഹം
 1907 — സർക്കാരുദ്യോഗം കിട്ടി
 1917 — കോളേജ് പ്രഫസറായി
 1921 — ആദ്യത്തെ യൂറോപ്പ്യനായ
 1924 — ലണ്ടനിലെ രാജകീയ സഭാംഗം
 1928 — രാമൻ ഇഫക്ട് കണ്ടുപിടിച്ചു
 " — മെട്ടുച്ചിമെഡൽ
 1929 — സർ സ്ഥാനം
 1930 — നോബൽ സമ്മാനം
 1933 — ബാംഗ്ലൂർ സയൻസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചേർന്നു
 1948 — ശാസ്ത്രത്തിനുള്ള ഇൻഡ്യൻ ദേശീയ പ്രഫസർ
 1954 — ഭാരതരത്നം
 1957 — ലെനിൻ സമ്മാനം
 1961 — ലോകശാസ്ത്രസമിതിയിൽ അംഗം
 1966 — മനുഷ്യന്റെ കാഴ്ചയെപ്പറ്റിയുള്ള പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തം

ബാലസാഹിത്യ ഗ്രന്ഥാവലി

സി. പി. രാമൻ

സ്റ്റോറും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, കേരളം